

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Fitxer 25CUEAE1

XV legislatura · cinquè període · sèrie C · número 478

Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior

Sessió 25, dijous 19 de febrer de 2026

Presidència de la I. Sra. Neus Comes Pon

Sessió 25 de la CUEAE

La sessió de la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior (CUEAE) s'obre a ****. Presideix Neus Comes Pon, acompanyada de la vicepresidenta, Anna Navarro i Descals, i de la secretària, Mar Besses Casanovas. Assisteix la Mesa el lletrat Miquel Lluís Palomares Amat.

Hi són presents [Alberto Bondesio Martínez](#), [Ernesto Carrión Sablich](#), [Sara Jaurrieta Guarnier](#) i [Beatriz Silva Gallardo](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Francesc de Dalmasas i Thió](#), [Ennatu Domingo i Soler](#) i [Carles Puigdemont i Casamajó](#), pel G. P. de Junts; [Ana Balsera i Marín](#) i [Juli Fernàndez Olivares](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Cristian Escribano Ramírez](#) i [Hugo Manchón García](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Alberto Tarradas Paneque](#), pel G. P. de VOX en Cataluña; [Andrés Garcia Berrio](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana i Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

[Assisteix] a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA

1. Compareixença d'una representació del Col·lectiu Schuman - Catalunya davant la Comissió d'Unió Europea i Acció Exterior per a informar sobre les seves activitats (tram. 357-00856/15).

2. Proposta de resolució de rebuig a l'annexió de Cisjordània a Israel, aprovada preliminarment pel Parlament d'Israel (tram. 250-00837/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 339, 42).

3. Proposta de resolució sobre la repressió i la criminalització d'organitzacions i persones defensores dels drets humans a l'Equador (tram. 250-00845/15). Grup Parlamentari Comuns. Debat i votació de la proposta de resolució i de les esmenes presentades (text presentat: BOPC 345, 161; esmenes: BOPC 382, 12).

4. Proposta de resolució sobre les mesures en l'àmbit europeu per a millorar la protecció dels menors a les xarxes (tram. 250-00846/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 162).

5. Proposta de resolució sobre la crisi humanitària al Sudan (tram. 250-00855/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 179).

6. Proposta de resolució sobre la situació humanitària i els esforços de pau a la República Democràtica del Congo i als països veïns (Uganda, Ruanda i Burundi) (tram. 250-00856/15). Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar. Debat i votació (text presentat: BOPC 345, 181).

La vicepresidenta

Molt bé, doncs molt bona tarda. Obrim la sessió prevista per avui. Demano als portaveus dels grups si hi ha alguna substitució. Endavant, sí.

Francesc de Dalmales i Thió

Gràcies, presidenta en funcions. La diputada Montse Ortiz substituirà el president Puigdemont, que, en no aplicació de la llei de l'amnistia, no li permet assistir en aquesta comissió.

La vicepresidenta

Moltes gràcies. Algú més? Sí?

Alberto Bondesio Martínez

Sí, gràcies, presidenta en funcions. El diputat Cristòfol Gimeno substituirà la diputada i presidenta d'aquesta comissió, Neus Comes.

La vicepresidenta

És veritat. Molt bé, moltes gràcies. Algú més? No? D'acord. Doncs avui tenim una compareixença, que els aniré a buscar ara, i tenim cinc propostes de resolució.

Compareixença d'una representació del Col·lectiu Schuman - Catalunya per a informar sobre les seves activitats

357-00856/15

Tenim la compareixença de la representació del Col·lectiu Schuman per informar de les seves activitats. Vaig a bu...

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

La vicepresidenta

Molt bé, doncs us donem la benvinguda al Parlament de Catalunya. Començarem amb un temps de quinze minuts on tindrà la paraula el senyor Martorell Font. Llavors el torn dels grups parlamentaris que han sol·licitat la compareixença per exposar i realitzar les seves qüestions tindran cinc minuts i llavors tornareu a tenir un torn de vint minuts. D'acord? Llavors, per parlar, aquí. Molt bé, doncs endavant.

Marcel·lí Martorell Font (president, Col·lectiu Schuman)

Sí? Bé, primerament els demano disculpes, perquè hem intentat venir aquí des de fa dos anys i justament m'ha enganxat el dia que he agafat com vulgarment es coneix un «gripasso» i no, no és un..., però tinc la veu molt..., però, bé, farem l'esforç eh?

Bé, en primer lloc havíem de venir aquí al febrer del 2024. Després de contactar amb diferents grups aquí al Parlament, i va passar que el dia que havíem de venir, que era el febrer del 24, el dimecres, el president de la Generalitat va convocar les eleccions, les passades eleccions, i no vàrem poder venir. Dir-los també que hem contactat amb els diferents presidents de..., expresidents de la Generalitat, també per fer-los arribar el nostre missatge i saber també quines són les nostres intencions i la nostra política, perquè ens entenguem.

També, abans de començar, voldria donar les gràcies a tots els diputats i diputades dels diferents grups que ens han atès. Algun ja no ho és, però espero no deixar-me ningú. A la senyora Ana Balsera, a l'Adrià Guevara, senyor Jordi Riba, el senyor David Pérez, l'Ignacio Carrión, Alberto Bondesio i el senyor Francesc de Dalmasas i Thió. Moltes gràcies.

Bé, es preguntaran qui som. Nosaltres som un grup amb voluntat de ser transversal, una mica amb la voluntat de superar la polarització, doncs, que ha patit aquest país i que malgrat que les persones que puguem tenir diferents punts de vista en l'aspecte nacional, ideològic, etcètera, però ens sembla que és interessant poder treballar aspectes en comú perquè ens veiem amb l'obligació ètica de trobar aquests punts en comú per tirar-los endavant.

Nosaltres ja vam fer, el 23 d'abril, per la diada de Sant Jordi, un manifest en el qual quan ara el llegim, ens sembla una mica profètic, però que es compleix una mica allò que vàrem dir, no? I bé, una mica, aquesta polarització de les societats occidentals existeix i com a societat catalana, doncs, ens hem proposat insistir a trobar aquests punts en comú. I un d'aquests punts en comú, que pensem que podem compartir l'eix central dels partits a Catalunya, és l'europesisme.

Nosaltres ens hem constituït com a grup de pressió, diguéssim, legalment constituït dins del Departament de Justícia de la Generalitat, i també estem vinculats al moviment català, el Consell Català del Moviment Europeu. Vostès veuran que ens diem Col·lectiu Schuman, però realment legalment ens diem Col·lectiu 9 de maig a Catalunya per un problema de que..., un problema més aviat legal. Però sí que és veritat que, com que des del primer dia ens vam posar aquest nom, ara és molt difícil treure-nos-el, no?, i ens seguim dient Col·lectiu Schuman, malgrat que legalment en puguem tenir un altre.

Llavors es preguntaran què volem i per què estem aquí. Bé, nosaltres, els que hem vingut som gent que no som o no vivim professionalment de la política, n'hi que tampoc no som polítics i hi ha diferents afiliacions. I hem vingut aquí demanant hores de la nostra empresa, quan tens hores de lliure disposició, almenys jo és el que he hagut de fer per venir avui aquí al Parlament. Per tant, i vistes la disponibilitat del

temps, una de les coses que ens hem proposat és fer petits passos, petits passos per canviar la nostra societat en el sentit de l'europèisme.

Què volem? Si, quan un agafa l'Estatut d'Autonomia a Catalunya i el passa al PDF i poses «Unió Europea», aquest «Unió Europea», si traiem, explorem els títols, surt vint-i-set vegades, vint-i-set vegades que surt dins el nostre Estatut d'Autonomia. Per tant, és quelcom que val la pena tenir en compte. Nosaltres pensem que les nacions o les societats a la natura no es troben d'una forma natural. No deixen de ser construccions socials, no? I el fet d'Europa, l'europèisme no deixa de ser quelcom similar. I ens proposem, en aquest sentit, europeïtzar la societat i la política catalana, anar construint a poc a poc aquest marc mental i un tractament en els mitjans específics de la realitat europea. Per posar un exemple, en els mitjans de comunicació, per què no tractar la Unió Europea no tant com a internacional, sinó després d'internacional, doncs, Unió Europea, específicament, no?

Pensem, per exemple, que el Banc Central Europeu no es pot tractar al mateix nivell que la Reserva Federal Americana, perquè aquest Banc Central Europeu és el nostre Banc Central Europeu. Per tant, europeïtzar la societat i la política catalana, però també fer efectiva una visió catalana per Europa. Per què no treballar en una idea de futur, en una proposta catalana per Europa? Fer la contribució de Catalunya a Europa. Avui he entrat a la web de la Generalitat i evidentment que hi ha coses que es tracten d'Europa, però, més enllà d'això, treballar per aquesta proposta i, com he dit, influir en la política, en els mitjans de comunicació i en la societat catalana. Impedir d'alguna manera la desafecció de la nostra societat cap a la Unió Europea.

Per tant, què els proposem aquí en el Parlament? Algú deia, no?, els petits canvis són poderosos. Els proposem la presència dels símbols europeus al Parlament: la bandera de la llibertat, la bandera de la Unió Europea al plenari del Parlament de Catalunya. I per què no, a la façana? Però no hi és. Algun cop ho preguntàvem a algun diputat i dius: Ostres, com que no hi és? No, no, no hi és. Quan mirem, no hi és la bandera europea. Ens sembla que hi hauria de ser, perquè el Parlament de Catalunya no deixa de ser un Parlament Europeu.

També els proposem que el dia 9 de maig, dia d'Europa, la Diada d'Europa, tingui una projecció, diguéssim, social, tingui una projecció com el que es mereix al dia

d'Europa. Evidentment, no ha de ser un dia festiu, però sí que ha de ser un dia reeixit per dir-ho d'alguna manera

Fitxer 25CUEAE2

i també en seu parlamentària. Per què no algun dia que hi hagi una sala Europa dins el Parlament? I els proposem, també ho proposarem, al Govern, que també tingui la bandera europea a les seves seus. De fet, volem agrair que l'Ajuntament de Barcelona sí que l'hi té, a la façana, la bandera europea.

També proposem avui al Parlament, com a Parlament Europeu que és el Parlament de Catalunya, que hi hagi un ple monogràfic específic sobre la política europea de Catalunya. Perquè, de fet, Catalunya té reconegudes les competències, té reconegudes competències en acció exterior pel propi Tribunal Constitucional. Catalunya participa, per posar un exemple, als Quatre Motors d'Europa, a la seva Euroregió. Té presència en comitès europeus. No fa gaires dies el conseller ho anunciava. Té la seu a Brussel·les. Per tant, té una política activa europea. Com a política activa que té, ens sembla que és oportú que també hi hagi..., el Govern del nostre país, doncs, també sigui susceptible de ser fiscalitzat, en aquest sentit, però monogràficament amb el tema europeu, perquè si ho fem així, això també, fora al carrer, tindrà la projecció que li correspon.

I els proposem, vostès saben que l'article 71 del Reglament del Parlament Europeu, per què no que hi hagi algun grup parlamentari per treballar els aspectes europeus? Interparlamentari vol dir transversal, fins i tot, que hi hagi algun tècnic, doncs que no té per què ser pròpiament parlamentari.

I vaig avançant perquè no sé si m'estic menjant els quinze minuts. (*La vicepresidenta intervé sense fer ús del micròfon.*) Ah, sí, anem amb el temps, sí, sí. I també proposarem al govern el següent: que és donar... A la inversa, donar compte de la política específicament europea del Govern de Catalunya al Parlament i a la societat civil organitzada. Començar a pensar també en crear un grup de treball governamental/parlamentària. Suposo que molts de vostès hauran sentit parlar de la proposta de Enrico Letta, de crear un règim de..., el règim 28, és a dir, per tal d'afavorir la desburocratització i la competitivitat de les empreses europees, crear un

règim en paral·lel. Potser la realitat no serà tan ambiciosa com la que proposa el senyor Letta, però sí que val la pena que Catalunya comenci a avançar-se i saber quina posició tindrà Catalunya i com es vol posicionar Catalunya en aquest sentit. Altres, també la presència al Coreper, l'oficialitat de la llengua catalana, que això sí que se n'ha parlat sobradament, la presència dels símbols, etcètera.

Segurament, almenys per part nostra, sí que hi poden haver més propostes, però almenys en aquesta seu parlamentària, les que anem a proposar en aquest moment són aquestes. Segurament que quan hàgim aconseguit alguna d'aquestes ens en proposarem algunes altres. Imaginin-se vostès, per exemple, que en els propers Jocs Olímpics tots els estats europeus sortissin amb la seva bandera, però a més a més, els 27 i, per què no?, els que estan associats a la Unió Europea sortissin amb una bandera comuna. Simbòlicament, això tindria una potència, una potència terrible.

I vaig acabar, només amb dues cites. La primera, de Konrad Adenauer, que va dir que la unitat europea va ser el somni d'uns pocs, va esdevenir l'esperança d'uns quants i avui és la necessitat de tots nosaltres. Ens sembla que només seguint els mitjans de comunicació està clarament demostrat la necessitat que tenim, si volem preservar la sobirania comuna dels europeus, la necessitat de la Unió Europea. I també per, parafrasejant el periodista Timothy Garton, a veure si ho trobo, sí, que diu que defensar, millorar i ampliar una Europa lliure té sentit, és una causa digna d'esperança. Doncs esperem que el Parlament de Catalunya també ens ajudi i sigui una eina per avançar en aquest sentit.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

A continuació, té el torn per començar, el diputat Alberto Bondesio, del PSC Units per Avançar per uns cinc minuts. Sí, gràcies.

Alberto Bondesio Martínez

Gràcies, presidenta. Benvinguts i benvingudes a membres del Col·lectiu Schuman o del 9 de maig, al final, jo crec que una data que va estretament lligada amb aquest nom. Bé, sí que és veritat que hi havia aquesta data proposta per l'any 24, però bé,

sempre podem dir que heu vingut a la Comissió de la Unió Europea i Acció Exterior del Parlament de Catalunya, l'any..., el quarantè aniversari de l'entrada d'Espanya i de Catalunya a la Unió Europea. Per tant, ens podem treure aquesta espineta i, de fer-ho en una comissió que durant aquest any hem tingut moltes intervencions i moltes compareixences sobre la Unió Europea, on hi ha el Consell Català del Moviment Europeu, les oficines del Parlament Europeu i també de la Comissió Europea. Ara també fa poc, i estic convençut que al llarg d'aquests mesos podrem tenir no només aquest espai com a reivindicació de l'uropeisme, almenys per una gran majoria dels grups parlamentaris que estem aquí, sinó també del debat i la reflexió de cap a on ha d'anar Unió Europea. A alguns dels punts que heu tractat també hi fan referència.

Heu nomenat, efectivament, aquestes vint-i-set vegades de l'aparició de la Unió Europea dins del nostre Estatut. Coincidència també amb el nombre d'estats membres a dia d'avui, però, previsiblement, molt previsiblement serà ampliat. Però una sèrie de reflexions que crec que són molt importants. Quan parlem de la contribució catalana a Europa, doncs és aquesta comissió on es debat el principi de subsidiarietat i, per tant, hi hem tingut alguns debats de com millorar-ho, no?, de com fer partícips també a la societat civil en aquest principi de subsidiarietat, de la manera que ho estem fent, no?

Des del Govern i com a grup parlamentari que dona suport al Govern, creiem que, des de la Conselleria, doncs, se li ha donat també aquesta dimensió local també a la Unió Europea. Sempre dic que moltes vegades, i sobretot en aquells moments més complicats, tendim a europeïtzar els fracassos nacionals i en època bona tendim a nacionalitzar els èxits europeus. El que sí que està clar és que, després de la pandèmia de l'any de la Covid, la Unió Europea va passar a formar part de les solucions.

I sí, és cert que hi ha moltes qüestions que s'han de millorar, que se li ha de donar aquesta perspectiva local i que ho hem de fer. Hi ha una part que hem de fer de pedagogia i, en aquest sentit, una de les meves preguntes seria com, des del Col·lectiu Schuman i també amb altres entitats i del teixit associatiu i civil de Catalunya, treballeu amb aquesta pedagogia, de com europeïtzar també, de donar-

hi aquesta dimensió europea als debats locals i catalans. També en aquest quarantè aniversari, precisament en aquest objectiu, quins actes esteu planificant de dur a terme amb altres entitats per portar aquests debats.

Sobre com el Parlament pot aportar en aquesta visió europea. Vaja, jo fa un any i mig que soc diputat, es va fer l'any passat una declaració de la Unió Europea consensuada amb la majoria de grups d'aquesta cambra. Se'n van fer també a les legislatures anteriors. A banda, doncs, sempre hi ha l'acte protocol·lari i també la recepció al cos consular. Per tant, ja hi ha aquesta commemoració del 9 de maig, però oberts a millorar-la, eh?

En la qüestió de la sala Europa, naltros, des del nostre grup, ens comprometem a repensar més enllà d'una sala, potser un espai, però sí que els agafem, els estenem la mà amb aquesta idea que també ens la van traslladar des del Consell Català del Moviment Europeu.

I, ja per últim, també els demanaria que, tot i ser del Col·lectiu Schuman i parlar la data del 9 de maig, els demanaria també ajuda a reivindicar no només els pares de la Unió Europea, sinó també les mares de la Unió Europea. 9 de maig i Schuman van lligats l'un a l'altre, però hi ha moltes mares, com la Louise Weiss, que també cal reivindicar. I crec que en aquests quaranta anys de celebració i de reflexió i de debat, doncs també conèixer com, des del Col·lectiu Schuman –no pretenc en cap moment que us canviu de nom, ni molt menys– però sí de repensar també la figura de les dones en el procés de construcció de la Unió Europea.

I ho deixaria aquí. Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé. Moltes gràcies, diputat. A continuació, té el torn, per Esquerra Republicana, la diputada Balsera. Oh, perdó, sí, teniu cinc minuts.

Juli Fernández Olivares

Gràcies, presidenta. Gràcies per la seva exposició i permetin-me que iniciï amb una referència històrica al seu nom, el Col·lectiu Schuman, que pren el nom del ministre d'Exteriors francès, que en un moment on, després de la barbàrie i la continuïtat de guerres i d'agressions durant cent anys de països europeus sense parar, doncs

aplica un pla d'impuls de la integració europea al voltant del carbó i l'acer. I segurament aquesta dimensió d'integració europea és amb la què ens podem sentir més identificats, segurament. Eren polítics idealistes, eren polítics marcadament antifeixistes, com Schuman o Monnet, que després d'aquesta experiència traumàtica, posen el seu talent al servei de l'entesa i, per fer-ho, es valen de la integració econòmica en aquell moment no tant com un objectiu en sí, sinó com un mecanisme.

Després, amb aquesta vessant idealista, als anys vuitanta, superant dictadures d'extrema dreta, els països mediterranis veuen la Comunitat Econòmica Europea no tant només com a instrument econòmic, sinó també com una àncora democràtica. I passa el mateix amb l'ampliació cap a l'est d'Europa després de la caiguda de la Guerra Freda. Acabada la Guerra Freda, una altra àncora democràtica en aquell espai.

Per tant, la integració econòmica es produeix en un marcat context de guerra freda i no la podem deslligar de la necessitat d'Europa de rearmar-se, de reindustrialitzar-se, no?, des de la part de l'Alemanya occidental a tota la part de l'Europa que, en la immediata postguerra, comença pel pla Marshall amb l'interès dels Estats Units en una Europa políticament i econòmicament unida per complementar l'aliança militar de l'OTAN i, durant els anys setanta, des del fracàs de la Comunitat Europea de Defensa, la integració en termes de seguretat sempre ha sigut el darrer punt sobre la taula que hi ha hagut, perquè fins a cert punt l'enclavament dels països europeus com aliats nord-americans i l'existència de l'OTAN li donava un punt de redundància a aquesta situació.

I en aquest context, jo crec que és bo saber que avui ja no existeix. Aquesta situació que ens ha portat fins ara no hi és. El context geopolític, doncs, és diferent. No existeix el context de globalització neoliberal durant el que hi ha hagut aquest creixement. I avui l'OTAN és una aliança obsoleta, una estructura construïda sobre la base de la promesa del seu article cinquè, que establia que un atac a qualsevol país de l'Aliança era un atac al conjunt de l'aliança i que, aparentment, ja no és així, no? Per tant, queda clar que, des del nostre punt de vista, davant, per exemple, dels fets de Groenlàndia, que..., no?, ho fan veure molt clarament, queda clar que la Unió

Europea ha de reaccionar, que ha de guanyar més autonomia estratègica. Aquell carbó i l'acer, doncs, ara passa per la integració en els àmbits de seguretat compartida. Això no vol dir que cada estat ingressi..., gastí més en seguretat pel seu compte, sinó que hi hagi estructures compartides.

I des d'Esquerra Republicana, doncs, tenim molt clar que, en el nou context geopolític, Europa ha de tenir una política exterior pròpia, ancorada en una economia basada en la prosperitat compartida i no en l'acumulació oligopolística, que és on estem ara mateix, amb el compromís amb la democràcia i els drets humans –en qüestió a dia d'avui– i de l'imperi de la llei com a principal garant d'aquest compromís i que s'ha d'estendre més enllà de les fronteres dels estats i estructurar les relacions internacionals.

Jo els hi vull agrair les seves propostes. El Parlament de Catalunya, en el seu

Fitxer 25CUEAE3

pressupost d'enguany, té una partida per obrir delegació davant del Parlament europeu per..., conjuntament en els espais del Govern. Jo crec que és un aprofundiment en aquesta voluntat de treball, les diferents propostes que vostès plantejaven, que poden ser aquestes o d'altres, però que podem tenir mecanismes per treballar més profundament. Acabo, presidenta.

I com deia el diputat Bondesio, intentem el 9 de maig fer les commemoracions al màxim de públiques i al màxim solemnes possibles, sempre evidentment, oberts a qualsevol qüestió. Els agraeixo molt la seva compareixença i a la seva disposició.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat Fernández. A continuació, té un torn de cinc minuts el diputat... bé, comencem per la resta de grups. El diputat del PP, el diputat Manchón. Gràcies.

Perdoneu. Sí, sí, sí, sí. A continuació, té un torn de cinc minuts el diputat De Dalmases, per Junts per Catalunya.

Francesc de Dalmases i Thió

Moltes gràcies. Doncs suposo que entendreu si faig una prèvia, perquè avui l'esport català ha inscrit una pàgina d'or en el pla internacional i és aquesta medalla d'or de l'Oriol Cardona, en un esport preciós, que és l'esquí de muntanya, que és la primera vegada que era olímpic i no només ha demostrat que Catalunya és una potència mundial, sinó que ha aconseguit aquesta primera medalla d'or. Per tant, la felicitació amb ell, a Banyoles, a tot Catalunya, a la federació, a en Kilian Jornet, que li ha estat un entrenador magnífic. Lamentem profundament que s'hagi retirat als aficionats catalans, la gent de Banyoles que havia anat a animar-lo, els hi han retirat les estelades quan estaven entre el públic. Però en tot cas, avui és una notícia fantàstica i res no pot apagar això que deia, aquesta plana magnífica que ha escrit l'Oriol Cardona per a l'esport català amb aquesta medalla d'or.

I ara sí, sobre la vostra compareixença, mireu, nosaltres, en primer lloc, unes disculpes, perquè ens coneixem, perquè precisament ens hem anat trobant repetides vegades en aquest Parlament i no és una bona notícia que hagueu de repetir peticions, perquè vol dir que no hem estat capaços de desenvolupar-les. Però ser tossut i ser determinat és una de les característiques del Col·lectiu Schuman i, per tant, sou aquí. La darrera vegada aquí ho teníem una mica embastat i, per tant, també tinc ganes de parlar d'aquestes propostes, però n'hi ha una de prèvia, que és el que penso que és encertat. Vosaltres abans dèieu que era profètica, no?, el vostre principi fundacional que teniu penjat a la web i precisament feu una reivindicació de democràcia i una reivindicació d'Europa, que ara és més necessària que mai.

I, de fet, alertàveu ja com, si no era aquesta recepta la democràcia, la recepta serien els totalitarismes. I és molt divertit, perquè, fins i tot, esmentàveu alguns punts del planeta que, efectivament, si en el moment que ho va escriure ja eren exemples de com la democràcia es podia fer malbé, doncs ara encara ho són més i en podríem afegir altres noms. En tot cas, em sembla molt interessant la vostra compareixença avui, perquè en aquest Parlament a vegades hi ha qui té més tendència a defensar la via americana. Hi ha qui té més tendència a defensar la via xinesa i, en aquest moment, us parla un grup que essencialment defensa la via europea. Sempre hem defensat la via europea i és molt important no deixar-nos arrossegar per aquests grans corrents, que sembla que hagi d'estar amb un o amb l'altre, quan precisament Europa, no?, és bressol d'això, de tantes experiències democràtiques, però també

de tantes experiències democràtiques sorgides després del desastre i de la catàstrofe, que significa quan segons quins règims s'imposen i quan segons quines idees totalitàries s'imposen.

Probablement, ho sabeu, hi ha molts opinadors que diuen que un dels grans problemes d'Europa és que ens trobem en mans de dirigents polítics, que ja no van viure directament ni a través dels avis ni dels pares i, evidentment, tampoc d'ells mateixos, el que va significar la Segona Guerra Mundial i que tota aquella gent tenia molt clar que mai més i que ara el «mai més» ha quedat difós, com si no fos tan important. I, per tant, és extremadament important que hi hagin aquestes veus essencialment europeistes. I a Catalunya té un sentit, perquè alguns que interpretem que el catalanisme, fins i tot l'independentisme no té sentit sense aquesta dimensió europea. Evidentment, l'Europa de Schuman, l'Europa del Monnet, la de les mares europees que comentava el company ara mateix. Però també hi ha una Europa més intangible, però igualment imprescindible, que és l'Europa de George Steiner, que amb aquella idea d'Europa, l'Europa dels cafès, on la gent es troba, discuteix, parla i arriba a acords. Per tant, en aquesta línia, us agraïm molt que sigueu aquí.

Sobre les vostres propostes, ja en el seu moment, nosaltres, si us en recordeu, vam parlar que no només la bandera d'Europa, sinó hi hauria un tema amb la bandera de l'Aran a l'hemicicle. Hi ha un il·lustre membre de la Mesa aquí ara mateix. No ho sé. N'hem d'acabar de parlar a veure com ho podem fer. La qüestió de l'edifici també hi hauria de ser, l'espai Europa, a la sala Europa, agafem el vostre guant.

I perquè no sembli que veniu aquí i que us donem la raó, jo, això de l'intergrup li donaria dues voltes, perquè precisament el que és important és que això es faci a la comissió d'Exteriors. L'intergrup té una altra categoria. Ara, per exemple, quan acabem aquesta comissió, hi haurà l'intergrup del Sàhara, que no té ni la rellevància ni la visibilitat que té una comissió. Per tant, jo crec que en aquest sentit –i acabo, presidenta– hauríem d'insistir en que els fets europeus, Europa, totes aquelles qüestions que afecten a aquesta dimensió continental, europea i institucional de la Unió Europea, siguin presents a la Comissió d'Exteriors. Però jo no ho segregaria i, en aquest sentit, sí que soc –amb tota la cautela– us diria que no ho acabo de veure del tot clar.

Moltíssimes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Continuem amb la resta de grups. Comencem pel PP. El diputat Manchón, gràcies, cinc minuts.

Hugo Manchón García

Gracias, vicepresidenta. Me sumo a la felicitación del diputado de Junts por el histórico oro olímpico de Oriol Cardona, que sí, es un logro y un orgullo para toda España. Y, dicho esto, quiero agradecerles su comparecencia hoy aquí y el trabajo que realizan.

Compartimos la base del diagnóstico, que Europa, Europa es nuestro marco de convivencia y es que existen voces que reivindicuen este legado. Hoy muchos ciudadanos, sobre todo los jóvenes, ven a la Unión Europea no como una solución, sino como una fábrica de burocracia y trabas que ahoga a quienes intentan levantar la persiana cada día o sacar adelante a sus familias. Nos hemos convertido en expertos en legislar sobre cada detalle de la vida de la gente, pero nos hemos olvidado de protegerlos de verdad. Y esa distancia entre Bruselas y la calle creo que es lo que realmente hoy en día debilita el proyecto europeo.

Y si hablamos de amenazas a la integración, debemos ser claros. Jo entiendo que su trabajo, al menos lo que intentan y han expuesto hoy aquí es centrarse en lo que nos une a todos y no es lo que nos separa. Pero, claro, no podemos ignorar la realidad. El nacionalismo divisivo es, por definición, la antítesis del proyecto europeo. En Cataluña hemos visto cómo el proceso independentista, buscando la ruptura de España, no solo fracturó nuestra sociedad, sino que hizo tambalear la credibilidad del proyecto común europeo. No se puede construir Europa, la Unión Europea desde la deslealtad y el desafío a la ley y a los Estados miembros. La base de la Unión Europea es el Estado de derecho y el respeto absoluto al imperio de la ley. Podemos dialogar, podemos debatir y debemos buscar espacios de encuentro, por supuesto, pero siempre dentro de las normas que nos hemos dado entre todos. Sin ley, no hay democracia y, sin respeto a las naciones que forman la Unión Europea, no hay proyecto europeo. Es cierto que una cosa son los valores fundacionales de la Unión Europea y otra los gobiernos de la comisión o los gobiernos nacionales. Pero, al

final, si estos valores no se defienden y se van diluyendo, todo quedará como unos valores del pasado. Y creo que esto era importante destacarlo hoy.

Y para terminar quiero agradecerle las aportaciones que nos han hecho y las recomendaciones para trabajar en este Parlamento. Pero, al margen de estos comentarios, me gustaría plantear dos preguntas que es: ¿Cuál es su relación actual de la plataforma con el Govern? Y si reciben apoyo directo de la Generalitat a actividades o subvención o cualquier tipo de apoyo. Y otra pregunta es que, en su web, pone que buscan difundir la realidad catalana y me gustaría saber cómo garantiza que esa visión sea plural y respete una Cataluña de todos sin sesgos ideológicos.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat Tarradas de VOX. Gràcies.

Alberto Tarradas Paneque

Gracias, presidenta. Yo, en esta ocasión, voy a ser muy breve en mi intervención. Creo que sí, que nos planteamos en dos grandes modelos que están causando una cierta polarización o, por lo menos, que la gente empiece a cuestionarse cuál es el modelo de futuro que queremos tener para la Unión Europea. Si queremos mantener el concepto de Unión Europea como una unión burocrática, alejada de las cuestiones reales del día a día de las personas y que no respete la soberanía de los estados o queremos tener –y este, en mi opinión y en el del grupo de los patriotas europeos, en la que nosotros defendemos– que es la Europa de los pueblos europeos. Una Europa donde, sí, efectivamente se construya sobre el respeto, sobre la soberanía de los pueblos, sobre la soberanía de todos los Estados que conforman la Unión Europea sin imposición de una comisión que vive completamente alejada y sometida a lobbies internacionales. Y se ve en las decisiones que está tomando la Unión Europea. Mientras, por ejemplo, otros países como China, intentan ser punteros en el desarrollo de IA y de tecnología, que va a ser el futuro de este siglo, pues la Unión Europea se ha dedicado a regular los tapones de las botellas, ¿no? Empate uno a uno.

En fin, no sé, yo creo que la Unión Europea tiene que hacer una reflexión de futuro de qué es lo que quiere ser. Apuntaba el diputado Fernández de Esquerza Republicana, o sea, no queremos ser tampoco una delegación de Estados Unidos. Y es cierto que, después de la Segunda Guerra Mundial, una parte de la Unión Europea y debido a todo este plan Marshall quedó, de alguna forma, sometida a los intereses americanos, del mismo modo que la otra mitad de la Unión Europea, y también fue un 9 de mayo, quedó sometida bajo el régimen soviética que sometió, como decíamos, a muchas naciones del este de Europa, que son pueblos europeos; pueblos europeos que, por cierto, ustedes en su página web tienen señalados, como es el caso de Polonia y Hungría en la misma frase junto con Turquía, como si formaran parte de alguna amenaza para la unión, cuando creemos que son países que precisamente lo que están defendiendo es ese espíritu fundacional de la Unión Europea y están manteniendo encendida esa llama que fue la que luego, posteriormente, pudo conformar toda una unión alrededor de unos valores, los verdaderos valores fundamentales, o sea, fundacionales de la Unión Europea, que no son otros que el pensamiento griego, que la ley romana y la fe cristiana, sobre todo la fe cristiana, que es lo que da verdaderamente sentido a la Unión.

Hablaba usted mucho de la polarización. Y hay un asunto que está muy sobre la mesa últimamente y, de hecho, hemos vivido unas noticias dramáticas durante estos últimos días, que es la violencia «antifa». Creo que tenemos que traer a debate a esta comisión la violencia «antifa» que se está viviendo en toda la Unión Europea. La semana pasada, en Lyon, un grupo de mujeres del colectivo identitario Némesis salieron a hacer una acción política en la calle y la tuvieron que hacer acompañada por un grupo de chavales que les defendiera. Y suerte que estaban esos chavales, porque la violencia «antifa» se hizo presente ahí hasta el punto que uno de ellos, Quentin, de tan solo veintitrés años, ha sido brutalmente asesinado por el grupo Antifa. Lo apalearon, lo tiraron cobardemente al suelo. Una vez estaba en el suelo, lo apalearon en la cabeza hasta dejarlo en muerte cerebral, debatiéndose entre la vida y la muerte durante dos días. No hemos escuchado una sola condena de nadie, en esta sala, de violencia «antifa» que se está volviendo, pues, cada vez más presente contra los patriotas y contra los grupos identitarios de toda Europa.

Nosotros, desde VOX, por supuesto, queremos mandar todo nuestro apoyo tanto al colectivo del Némesis como, por supuesto, a la familia de Quentin, que ahora está llorando su muerte. Nos gustaría saber si la violencia «antifa», si ustedes consideran, al igual que nosotros, que son agrupaciones terroristas que tienen que ser ilegalizadas y tratadas como tal desde las instituciones. ¿Qué debemos hacer con esto? ¿Es un verdadero asunto de polarización, de preocupación o son otros los asuntos que se consideran preocupantes para la Unión? Porque yo creo que actualmente la violencia política que se está viviendo es unidireccional, es unidireccional. Viene la izquierda, viene del islamismo y van todos contra los mismos grupos de patriotas identitarios.

Y, para terminar, una pequeña contestación al diputado Bondesio, que decía que hace falta representar a las mujeres en los símbolos en las instituciones de la Unión Europea. Pues yo creo que las mujeres están muy bien representadas con la bandera de la Unión Europea, que no es otra que la bandera de la Inmaculada Concepción: el manto azul y las doce estrellas, que representan la Inmaculada Concepción, la más importante de las mujeres.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Doncs seguidament serà de nou el torn del senyor Martorell, per donar resposta a les qüestions plantejades pels grups i tindreu un temps de vint minuts. Merci.

Marcel·lí Martorell Font (president, Col·lectiu Schuman)

Molt bé. A veure, espero no deixar-me res. Intentaré anar responent una mica, doncs als diferents diputats, eh? Senyor Tarradas, bé, nosaltres, em sembla que no pot ser d'una altra manera, qualsevol tipus de violència, sigui la que sigui, doncs és condemnable i més, doncs, vivint en un règim democràtic com són el dels vint-i-set països europeus de la Unió Europea.

Quan en el nostre manifest, i veig,

Fitxer 25CUEAE4

doncs, que han consultat la nostra web, jo crec que és interessant una mica llegir l'autora Anne Applebaum sobre aquests règims que s'anomenen liberals. I liberals no els anomeno jo, s'autoanomenen ells. Llavors nosaltres el que defensem són els règims liberals europeus de les democràcies occidentals. A partir d'aquí, cadascú és lliure de pensar el que vulgui. A mi, per exemple, em sembla que Turquia i Hongria no són exemples de democràcies homologables a nivell occidental. Segurament... *(Alberto Tarradas Paneque intervé sense fer ús del micròfon.)* No, no. A Europa sí, però vull dir, hi ha actituds que ens sembla que no casen amb el que és la Unió Europea i el que és una democràcia de tall occidental.

Nosaltres defensem una Unió Europea..., ens sembla que en el món, en el món que anem a viure ara d'aquesta ja segona meitat de segle XXI, per garantir una autèntica sobirania dels europeus, i sobirania vol dir..., no ha de ser només nominal. És a dir, Andorra nominalment té sobirania i, en algun moment, l'Estat espanyol la va posar en dubte, d'acord? Perquè un és més gran i l'altre és molt petitó. Doncs els europeus, com que ens hem quedat una mica petits davant de dos grans, ho dic en cursiva, *imperis mundials* com són la República Popular de la Xina o els Estats Units, l'única manera de garantir aquesta sobirania i de fer front i de no ser vassalls a ningú és plantejant uns, com deia Churchill, que crec que a vostè també li agrada aquesta figura, doncs anar cap a alguna cosa semblant a uns Estats Units d'Europa, que després entraríem a veure com es concreta, no?

Responent-lo a vostè i també al diputat senyor Manchón del Partit Popular, també és un tòpic i no volem dir que la Unió Europea evidentment que ha de ser crític, és criticable, com ho és aquest Parlament, com ho és la Generalitat, com ho és qualsevol institució, que per això vivim en democràcia. I se suposa o es pressuposa que tots estem per millorar aquestes institucions. Però compte amb el tema de fàbrica de burocràcia o l'anècdota aquesta que ha corregut molt per internet dels taps de les ampolles, no? Bé, personalment em sembla que no està malament que això estigui regulat, però s'ha caricaturitzat molt. S'ha caricaturitzat molt. A la Unió Europea, l'exemple va ser en el moment de la covid. Gràcies a fer-ho de manera conjunta, els europeus ens en vàrem sortir. Ens en vàrem sortir amb les vacunes,

ens en vàrem sortir amb els fons Next Generation, ens en vàrem sortir de moltes coses. També hem de veure l'ampolla mig plena i no tant veure la mateixa ampolla mig buida.

Senyor Manchón, només una cosa, quan hi va haver allò del Brexit, es va criticar molt a Anglaterra que la Unió Europea regulava molt em sembla que eren les aspiradores i van insistir molt en aquest aspecte. I realment qui va incidir en què les aspiradores fossin d'aquella manera va ser el govern britànic. És a dir, que no ens deixem emportar pels tòpics perquè, com deia, ara no ho sé, en aquesta banda d'aquí s'ha dit: Es tendeix a nacionalitzar els èxits i europeïtzar els fracassos, no? Però qui està en el Coreper pujant les polítiques perquè s'aprovin a nivell del Consell són els mateixos estats que estan allà. És a dir, els que estan a la cuina són els propis estats i moltes coses que s'estan fent de regulació són els mateixos estats. I evidentment, Brussel·les és un dels llocs on hi ha més llobbistes del món. És natural, on hi ha més poder i més llobbistes. També n'hi ha a Washington, també n'hi ha a Madrid, no? Això és natural que hi siguin, però jo els demanaria que no ens deixéssim dur pels tòpics, perquè a vegades, quan un grata una mica, doncs un es dona compte que no és realment el que sembla ser o el que les xarxes a vegades ens han volgut fer vendre, no?

Responen a la seva pregunta, no tenim recolzament, no tenim recolzament directe de ningú. Nosaltres som els que som. Som sis o set persones que ens movem en el nostre temps lliure per fer aquestes coses. Sí que tenim un mínim comú. Vull dir quan diu Catalunya, la realitat catalana, bé, cadascú mira la realitat catalana a la seva manera. Nosaltres la veiem catalana. Suposo que se m'ha entès perfectament. Catalunya és una societat plural, com cada vegada més ho són totes les societats europees, i això és una riquesa per a tothom.

Però tampoc no podem negar les arrels. Ja està. Vull dir a partir d'aquí si ens fan triar que el català sigui oficial a Europa o no, evidentment, que triarem que sí. Qualsevol cosa que sigui nostra, a aportar-la al conjunt dels europeus, sempre direm que sí, sempre.

Després, disculpes, doncs, acceptades. La via europea va molt lligada al catalanisme. No, no, no, no... És a dir, és indissociable. El president Maragall deia,

però també el president Pujol, el president Pujol, ell ho ha escrit: És un pat... És a dir, es manifesta com a patriota europeu. Evidentment, des de perspectives diferents, doncs, la tradició del president Pujol o la tradició del president Maragall eren diferents. Jo penso que són complementàries. Són dues maneres de veure una realitat, però des d'angles diferents. Però el president Maragall, deia: «La personalitat nacional de Catalunya està dotada d'una innegable vocació europea». Jo crec que això, doncs, és àmpliament compartit. I el catalanisme no té cap altra opció que tenir aquesta vocació europea, que li pot garantir també la supervivència com a societat, perquè, si no fos en aquest marc, ho tindríem bastant més magre, no?

En relació a la intervenció del diputat Juli Fernández, ha fet un repàs històric des de la Segona Guerra Mundial fins a l'actualitat, però jo li ficaria un mínim comú denominador sempre: Europa és aquella àncora democràtica, és a dir, quan els estats mediterranis ja vam sortir de la dictadura, el desig o l'esperança era formar part de les societats europees, però tal com avui en dia s'organitza el món, de fet, hi ha molta molta desitjos d'entrar a Europa per part de molts estats que encara no en formen part. Però hi ha aquest desig o aquest ideal democràtic. Fora d'Europa la cosa està peluda, per dir-ho d'una manera, no? I, per tant, en tot aquest fil roig conductor, Europa és la garantia, és i ha de ser la garantia d'això.

M'ha fet pensar també amb un escrit de Sami Naïr i el que deia –no vol dir que ho hagi de compartir al cent per cent tampoc– però és una mica aquest, aquest perill de desafectació cap a Europa, no? Escrivia diu que «les capes...» Ho dic en castellà: «Las capas sociales cada vez más importantes no comprenden ni aciertan a saber en qué consiste la finalidad de la integración europea». La complexitat europea porta a això. I també diu: «El neoliberalismo europeo favorece principalmente a las élites dominantes, financieras y capitalistas, no a la totalidad de las poblaciones». Bé, hem de fer que el projecte europeu sigui integrador, no només entre pobles, sinó integrador de dalt a baix o de baix a dalt.

I, finalment, responent al diputat del grup socialista, bé, diu que nosaltres hem pensat alguna cosa. No, no l'hem dit aquí, eh?, però respecte a les dones. A veure, no ho sé, per bé o per mal, en el moment que va sortir el moviment europeu, doncs qui

tenia el protagonisme social i polític, només eren homes. Això, sortosament, ha anat canviant i cada vegada és més diferent. De fet, la presidenta de la Comissió Europea és una dona i em sembla que les dones avui tenen tot el protagonisme que han de tenir o..., i si n'han de tenir més, més. Però això, sortosament ha canviat, però també havíem pensat a fer algun tipus de proposta. Per exemple, la primera presidenta del Parlament Europeu, Simone Veil, també va ser ministra de França, doncs intentar promocionar que se li doni el nom, se'ns havia ocorregut la Biblioteca Provincial. Però alguna cosa significativa perquè aquests referents europeus i europeistes, doncs, entren dins de l'imaginari col·lectiu.

I què pot aportar el Parlament. Home, bastant més del que podem fer nosaltres. Nosaltres avui venim aquí, intentem posar el nostre granet de sorra. Seguirem, diguéssim, pedalant, anant a veure qui sigui, anant fent propostes tipus píndola. Tenim la capacitat que tenim i, de fet, nosaltres el dia a dia ens dediquem a altres coses, però jo crec que el Parlament sí que pot fer i el Govern pot fer més. Es tracta d'anar donant aquesta dimensió europea i, com deia abans el diputat del grup d'Esquerra Republicana, bé, sí, aquest Parlament també té una delegació i té un fil directe amb el Parlament Europeu. Tot és anar interconnectant cambres de representació, no?

I em sembla que més o menys he intentat respondre en termes generals, doncs, les intervencions dels diputats.

La vicepresidenta

Molt bé, doncs moltíssimes gràcies. Teniu vuit minuts. Voleu afegir alguna cosa? I si no ho donem per acabat. Molt bé. Moltíssimes gràcies.

Marcel·lí Martorell Font (president, Col·lectiu Schuman)

Gràcies.

La vicepresidenta

Us dono dos minuts per acompanyar-los. Sí?

La sessió se suspèn a... i es reprèn a...

Fitxer 25CUEAE5

La vicepresidenta

Molt bé. Moltes gràcies.

Proposta de resolució de rebuig a l'annexió de Cisjordània a Israel, aprovada preliminarment pel Parlament d'Israel

250-00837/15

Doncs continuem amb el segon punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució de rebuig a l'annexió de Cisjordània a Israel, aprovada preliminarment pel Parlament d'Israel i proposada pel Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar i té la paraula per tres minuts la diputada Sara Jaurieta. Molt bé. Endavant.

Sara Jaurieta Guarner

Moltes gràcies, vicepresidenta. Bé, avui des del nostre Grup Parlamentari Socialistes Units per Avançar presentem aquesta proposta de resolució, que és un rebuig a l'annexió de Cisjordània que, com deia la vicepresidenta a Israel, aprovada preliminarment pel Kenésset, el Parlament d'Israel.

Aquest és un acord que es va prendre de vint-i-cinc vots a favor, respecte de vint-i-quatre en contra. I aquesta proposta annexiona el territori palestí, de forma unilateral, ocupat de Cisjordània. Llavors això va passar a l'octubre del 2025 i al febrer del 2026, precisament aquest mateix mes, el gabinet de seguretat israelià, doncs, aprova unes mesures que faciliten aquesta adquisició de terres per part dels colons i que amplien aquesta capacitat d'Israel d'intervenir en la zona corresponent de l'Autoritat Palestina. Aquests acords d'Oslo, que als anys noranta precisament tant israelians com palestins van acordar.

Això ha aixecat enormes crítiques. L'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans ha advertit que aquestes decisions constitueixen un pas per la impossibilitat, precisament, d'un Estat palestí i que vulneren, a més, el dret del poble palestí a la seva autodeterminació. En la proposta de resolució inclou, sobretot recordar que aquesta annexió força als territoris és contrària al dret internacional. També rebutja aquesta iniciativa del Kenésset, perquè impossibilita una pau justa i

duradora a la zona d'Orient Mitjà i condemna l'expansió dels assentaments contraris a aquest dret internacional.

I vull recordar que el setembre del 25, el president del Govern d'Espanya recordava precisament que calia completar l'ingrés de Palestina com un estat membre de ple dret de les Nacions Unides. I precisament, doncs, ahir el ministre d'Exteriors, Albares, donava..., transmetia aquest suport d'Espanya, juntament amb 80 països més del món, que condemnen, amb molta fermesa, aquestes decisions unilaterals per part d'Israel, que afecten a Cisjordània, no?, sobretot perquè afecten i va en contra dels esforços que s'estan tenint per donar pau i estabilitat a la regió, i reclama aquesta integralitat territorial, que es va pactar amb les fronteres de l'any 1967, que permetrà la solució dels dos estats, que és la única via per a la pau definitiva a Orient Mitjà. I, per tant, pensem que en dignitat de la població palestina per evitar més desgràcies que les hem tingut fins ara per la impossibilitat d'aquestes viabilitat dels dos estats, per evitar la desposseïció de palestins dels trasllats forçosos i de privar-los, doncs, dels seus recursos naturals, doncs demanem el vot favorable a aquesta proposta de resolució.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Cap grup ha presentat esmenes, per tant farem el torn dels grups per ordre de representació. A continuació, té la paraula la diputada Domingo, de Junts.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Bona tarda, diputats. Jo seré breu. Des de Junts mantindrem el posicionament que hem fet sempre que s'ha debatut sobre el conflicte entre Israel i Palestina en aquesta comissió. Per tant, en aquest sentit, denunciem totes aquelles mesures legislatives, però també polítiques, que dificultin la construcció de pau i que allunyin els dos actors de la solució dels dos estats.

La moció que es va aprovar i que és objecte d'aquest debat al Parlament d'Israel és una moció promoguda i votada a favor per partits de dretes extremes i extrema dreta, que estableix que l'Estat d'Israel ha d'aplicar les seves lleis i la sobirania sobre

Cisjordània perquè sigui part integral i inseparable de l'Estat d'Israel. Aquesta moció, per convertir-se en una llei, ha de passar quatre voltes de vots i és una mesura que va en contra de les normes internacionals, com bé esmenta aquesta proposta de resolució, i també va en contra dels esforços que s'estan fent des de la comunitat internacional per mediar el conflicte entre Israel i Palestina.

I, per tant, nosaltres sí que donarem suport a la majoria dels punts, però voldrem fer una reflexió, perquè aquesta proposta de resolució no ens posa en contradicció. De fet, ens alineem i votem amb molta coherència, però sí que pensem que aquesta proposta de resolució posa en conflicte el partit, el grup parlamentari del PSC, perquè forçar per llei l'annexió d'un territori va en contra de les normes internacionals, però és la mateixa estratègia que intervenir per llei un govern elegit democràticament. I nosaltres no volem oblidar, i ho repetirem tantes vegades com faci falta, que vostès són els del 155. Vostès van acceptar que l'Estat espanyol imposés el seu control sobre les institucions catalanes i, per això, no ens cansarem de dir que no tenen cap credibilitat a l'hora de donar lliçons a propostes de resolució o lleis que s'aproven en altres parlaments democràtics.

Nosaltres votem en contra perquè la presenta un partit d'extrema dreta i, per tant, estarem en contra i també perquè estem en contra de forçar per llei l'ocupació, l'annexió de territoris i també la intervenció de governs elegits democràticament. I, per tant, nosaltres demanarem que el punt 4 d'aquesta proposta de resolució es voti per separat. I també evidenciar que aquesta contradicció que ens fan veure i percebre constantment en aquesta comissió.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, el diputat Fernàndez per..., ai, la diputada Balsera, per Esquerra Republicana. Tens tres minuts.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, vicepresidenta. Voldria començar a agrair al Partit Socialista la presentació d'aquesta proposta de resolució. Òbviament saben perfectament el nostre posicionament. Nosaltres votarem a favor íntegrament de tota la proposta de

resolució. També voldrem mostrar el nostre rebuig a l'annexió de Cisjordània per part d'Israel amb aquest acord, que s'ha aprovat preliminarment.

De fet, el que el que hem vist que està fent aquest govern terrorista d'Israel contra el poble palestí a Gaza és un genocidi. Ara ja veiem com també cap a Cisjordània amb aquest intent d'annexionar i és que aquest govern liderat pel criminal Netanyahu no s'aturarà, sinó que anirà a més, i més. Si són capaços d'assassinar a tants nens, molts d'ells menors de dos anys, què no són capaços de fer? Doncs no tenen límits. Per tant, nosaltres normalment aquí el que hem denunciat és aquest genocidi que pateix el poble palestí i hem parlat molt de Gaza. Avui parlem de Cisjordània, perquè ja veiem amb aquest intent d'annexió. Per tant, tornem a reiterar el nostre suport a aquesta proposta de resolució.

El nostre agraïment a la diputada Jaurrieta per la seva defensa i ens hi trobaran sempre en la defensa de drets humans arreu del món, no a uns conflictes sí i a altres no. Aquí parlem d'un genocidi en majúscules. La comunitat internacional no està a l'alçada. De fet, mira cap a una altra banda. Veiem com s'està desmantellant l'UNRWA i totes les organitzacions. De fet, com Nacions Unides, cada cop té menys força malauradament, amb aquest infrafinançament, ara per part de Trump. Per tant, el que crec que hem de fer és treballar més plegades que mai per defensar els drets humans arreu i, sobretot, del poble palestí.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. A continuació, té la paraula el diputat del PP Escribano.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, vicepresidenta. Bé, és evident que aquesta proposta no és una declaració de suport ni a la pau ni al dret internacional. És un intent de lliçó moral, simplista, basat en narratives parcials, ideològiques i amb dades incompletes i esbiaixades. Transformar un conflicte tan complex en un titular de pancarta no només és pobre com a política exterior, sinó que és irresponsable des de qualsevol marc d'anàlisi seriós. Parlar de tots els colons com a il·legals i d'impunitat és una simplificació

flagrant. I més quan això ho fan els de «ningú és il·legal a cap lloc», tret, és clar, que no et caiguin del tot bé.

No estan descrivint una realitat complexa, sinó que estan demonitzant col·lectivament a més de mig milió de persones. Qualsevol persona amb un mínim de formació en dret internacional sap que existeixen debats jurídics sobre els assentaments segons moltes resolucions de l'ONU, que no hi ha cap mandat executable de desallotjament forçós generalitzat i, sobretot, que és una canallada insinuar que tots els que hi viuen en aquest territori són criminals o agents violents. El seu text empaqueta tot això en una frase simplista que converteix civils en «villans» sense cap tipus de context. I això no és una resolució que promogui la pau, sinó que és simple propaganda.

Utilitzen amb lleugeresa informes d'ONGs, però posem sobre la taula els fets dels quals aquí no es parla com, per exemple, que Metges Sense Fronteres va negar en diverses ocasions la presència militar controlant instal·lacions mèdiques que encara no hi havia una verificació completa. Però fa pocs dies els mitjans internacionals confirmaven que Metges Sense Fronteres suspenia la seva activitat a l'hospital Nasser per la presència d'homes armats de Hamàs que traficaven dins de l'hospital amb armes. I això no és opinable perquè ho corroboren no només els mitjans, sinó també els propis organitzacions de Metges sense Fronteres.

Saben què suposa això? Que a part del relat humanitari que vostès han reproduït com a veritat absoluta, has demostrat que és esbiaixat i incomplet i, en alguns casos, enganyós. I d'aquí també hem de passar a la relatora especial de l'ONU per Palestina, la senyora Francesca Albanese, que ha generat una enorme crisi de credibilitat a l'ONU i que ha de ser condemnada amb claredat. I ho diuen governs alineats amb el respecte als drets humans. França ha demanat la seva dimissió i ha exigint una rectificació. Alemanya ha sol·licitat el seu cessament per declaracions clarament esbiaixades i antisemites. Itàlia, Àustria i la República Txeca també s'han sumat a demandes perquè deixi el seu càrrec com a relatora. Això no és una anècdota diplomàtica menor. És una evidència que aquesta relatoria ha passat de l'observació crítica a l'activisme polític pur i dur, amb expressions que han estat qualificades d'anti [# 00:12:23] i, en alguns casos, de flagrant antisemitisme.

I el PSC fa seva aquestes posicions com si fossin una veritat indiscutible. Sap què revela aquesta proposta? Que vostès adopten narratives simplistes que ja han estat qüestionades fins i tot per aliats internacionals, que vostès legitimen discursos parcials presentant-los com a objectius i que vostès confonen moralisme amb política exterior seriosa. És per tot això que, encara que no em quedi més temps, els diré que votarem en contra d'aquesta proposta de resolució i votarem en contra perquè el marc mental que proposen és pur i durament esbiaixat.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, el diputat per VOX, diputat Escribano. Ai, perdó! Tarradas, perdó, Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies. Jo seré més breu per justificar el mateix sentit del vot. Nosaltres no entrem a debatre qüestions que s'han tractat en un parlament d'un estat sobirà. Llavors votarem en contra.

Gràcies.

La vicepresidenta

Molt bé. A continuació, té la paraula el diputat per Comuns García, diputat García.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresidenta. En primer lloc, agrair efectivament que s'hagi plantejat aquesta proposta de resolució per visibilitzar la realitat i la situació que s'està vivint a Cisjordània. Crec que és molt important tenir en compte..., jo crec que en intervencions que m'han precedit es plantejava que el marc de la proposta de resolució no era rigorós, era esbiaixat.

Jo crec que hem de tenir en compte, per exemple, declaracions que ha fet la secretària general adjunta de Nacions Unides, Rosemary DiCarlo, fa escassos dies, on plantejava que la Cisjordània ocupada està sofrint una deterioració contínua. Estem assistint a la progressió..., progressiva annexió *de facto* de Cisjordània. S'està vivint l'expansió dels assentaments, l'augment de la violència dels colons, la

demolició d'habitatges palestins i les restriccions a la circulació. Aquests esdeveniments es produeixen, en particular, després de la decisió israeliana de reprendre els procediments de registre de la propietat de la zona C, que representa aproximadament el seixanta per cent de Cisjordània i segueix sota control total israelià des dels acords d'Oslo. Segons Nacions Unides, aquesta mesura podria despullar als palestins

Fitxer 25CUEAE6

dins de les seves propietats i ampliar el control israelià sobre les terres accentuant una fragmentació territorial ja avançada. Els assentaments israelians a Cisjordània ocupada, inclosa Jerusalem Est, es consideren contraris al dret internacional i a les resolucions de Nacions Unides. Això és el que planteja a Nacions Unides i, d'aquesta manera, estaria totalment alineada amb la proposta de resolució que avui votarem.

Volia fer un apunt que és respecte als atacs que s'estan vivint de manera sistemàtica contra la relatora especial de la ONU, Francesca Albanese. Recentment Amnistia Internacional ha emès un comunicat molt impactant en la que defensa la feina que estan fent aquesta relatora i, sobretot, demana als estats que han emprès aquesta campanya de difamació que ho tirin enrere.

I ja per acabar, simplement volia dir que crec que el que és clau és seguir denunciant el que suposa el que està fent l'Estat d'Israel, tant el genocidi a Gaza com el *apartheid* que s'està vivint al conjunt de Palestina. I no podem normalitzar que l'Estat d'Israel tingui un pavelló al Mobile World Congress a l'inici de març a Barcelona. I no podem normalitzar que almenys quinze empreses, segons TV3, que tenen vincles amb l'empresa armamentística que està duent a terme el genocidi a Israel, puguin participar a una fira que està participada i finançada a nivell públic. Llavors esperem que la resta de grups parlamentaris que també votaran a aquesta proposició, facin el possible per a que el Govern ho aturi i si no, també espero que ens puguem manifestar tots i totes davant de la Fira el dia 2 de març.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Doncs procedim a la votació. Hi ha algun partit que demani la votació per separat?

Ennatu Domingo i Soler

Sí, presidenta, demanarem el vot separat del punt 4.

La vicepresidenta

D'acord. Entenc. Algú més? Molt bé. Doncs procedim a la votació. Votarem els punts 1, 2 i 3.

Vots a favor?

Junts, PSC, Esquerra, Comuns.

Vots en contra?

VOX i PP.

Cap abstenció. Queda aprovada.

Molt bé, doncs passem al tercer punt... Ai, perdó! El punt 4, doncs procedim a la votació del punt 4.

Vots a favor?

PSC, Comuns, Esquerra.

Vots en contra?

PP, VOX, Junts? PP i VOX.

Abstenció?

Abstenció, Junts per Catalunya.

**Proposta de resolució sobre la repressió i la criminalització
d'organitzacions i persones defensores dels drets humans a
l'Equador**

250-00845/15

Molt bé. Passem al tercer punt de l'ordre del dia la proposta de resolució sobre la representació i la criminalització d'organitzacions i persones defensores dels drets

humans a l'Equador. Presentada pel Grup Parlamentari dels comuns, té la paraula el diputat Andrés García Berrio, per un temps de tres minuts, per fer l'exposició de la proposta. Endavant.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, vicepresidenta. Plantegem aquesta proposta de resolució. És cert que és extemporània, però crec que en el que respecta a denunciar i a poder posar de manifest les vulneracions de drets humans que es van cometre a l'Equador entre el mes de setembre i octubre de l'any 2025, crec que sempre és important. Sempre hi ha temps.

S'ha de contextualitzar. El procés que s'està duent a terme el president Noboa a Equador és absolutament perillós en el que respecta a molts elements, després em referiré, però concretament també respecte a drets fonamentals vinculats amb el dret de reunió i manifestació. El que va passar va ser que des del passat 13 de setembre el Govern d'Equador, davant de la eliminació del subsidi de dièsel, va provocar una reacció popular important i el que va fer va ser intensificar la repressió i la criminalització de defensors i defensores de drets humans i persones que estaven sortint al carrer per protestar per aquestes mesures.

De fet, entre el 16 i el 21 de novembre, més de noranta mil persones van participar en les marxes i mobilitzacions a Cuenca i altres localitats d'Azuay. I això va suposar una greu criminalització i es van detectar fins a un centenar de detencions, una persona va morir i desenes de persones ferides en el context de les protestes, que van causar una gran reacció internacional tant per part d'altres estats com també per part de diferents organismes internacionals. Cal recordar que l'acord constitucional de l'Equador ha estat objecte d'una campanya de deslegitimació i fustigació per part de l'executiu d'Equador, després que el tribunal suspengués temporalment diversos articles de les tres lleis promogudes pel president Noboa en matèria de seguretat i transparència, mentre s'avaluava la seva constitucionalitat. La campanya de pressió i estigmatització pública que s'ha fet dels jutges de la Cort Constitucional suposa un greu atac a la independència judicial, a la separació de poders.

Cal tenir en compte també, respecte a la situació que s'està vivint a nivell de drets humans en Equador que, des de l'any 2024, quan el president Daniel Noboa va

signar la seguretat de les presons als militars, els centres penitenciaris de l'Equador s'han convertit en espais de tortures sistemàtiques, àmpliament denunciats per organismes internacionals com el Comitè contra la Tortura de Nacions Unides. Els seus informes parlen del creixent nombre de morts sota custòdia estatal i de les pràctiques de tracte cruel, inhumà i degradant dins dels centres de detenció.

En tot aquest context es va produir un referèndum durant el mes de novembre, que va perdre el govern de Daniel Noboa i que va representar una esperança de..., per tal de frenar els intents i les reformes autocràtics que està plantejant aquest govern, efectivament escollit democràticament, però que s'està produint una erosió de l'Estat de dret que s'està denunciant a nivell internacional a l'Equador. És en aquest sentit que plantejem aquesta proposta de resolució i considerem que és important tenir molt en compte els processos que s'estan duent a terme en diferents estats, intentant copiar el model plantejat per Bukele a El Salvador.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. Hi ha un grup que han presentat esmenes, el PSC Units per Avançar i té la paraula per tres minuts la diputada Silva. Endavant.

Beatriz Silva Gallardo

Gràcies, vicepresidenta. Bona tarda a tothom. En primer lloc, donar les gràcies al Grup Parlamentari dels Comuns per portar-nos aquesta proposta de resolució que ens permet debatre sobre un tema que no havíem abordat encara en aquesta comissió. El Govern i el Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar comparteixen aquesta preocupació per la situació a l'Equador, especialment en relació amb les persones defensores dels drets humans i la vulneració de la llibertat d'expressió i el dret a la protesta pacífica que representen pilars de qualsevol democràcia.

Cal condemnar l'ús desproporcionat de la força, reiterar el compromís amb la defensa del medi ambient, la sostenibilitat i els drets col·lectius de les comunitats indígenes. El nostre grup parlamentari va presentar algunes esmenes en el sentit d'adaptar el text al context actual, ja que tot i que el *paro* nacional a què fa referència

la proposta va concloure l'octubre passat amb l'aixecament de l'estat d'emergència, continuen produint-se vulneracions greus, com detencions arbitràries i ús excessiu de la força. A més, el 16 de novembre es va produir un referèndum en què la ciutadania va rebutjar àmpliament reformes percebudes com a riscos per l'equilibri institucional, però també per la separació de poders i la protecció dels drets col·lectius i ambientals. Nacions Unides i altres organitzacions internacionals han alertat sobre el risc que enfronten les llibertats fonamentals a l'Equador i les garanties democràtiques amb les mesures que s'estan intentant impulsar.

En aquest escenari creiem que cal una intervenció que contribueixi a preservar la calma, la seguretat i la protecció dels actors socials en un context especialment delicat. Cal recordar al govern equatorià les obligacions adquirides en el marc del sistema interamericà de drets humans i dels instruments universals. Creiem que la fase postconsulta al país és crítica per garantir que qualsevol resposta institucional a la crisi de seguretat o governabilitat s'ajusti estrictament al dret internacional, especialment pel que fa al respecte a la separació de poders i a la independència judicial.

Agraïm que les nostres esmenes hagin estat acceptades. Com no podia ser altrament, donarem suport a aquesta resolució i agraïm novament al grup proponent que l'hagi portat.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. Doncs continuem amb la resta dels grups per ordre de representació, per un temps de tres minuts, per Junts, diputat De Dalmases.

Gràcies.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta en funcions. No és extemporània. Us donem les gràcies per presentar aquesta proposta de resolució, la qual, com no podia ser d'altra manera, hi donarem suport. Però nosaltres voldríem aprofitar, i no ho diem precisament pel grup proponent, i molt menys pel diputat proponent. Vosaltres sabeu que hem dit moltes vegades que a vegades ens sorprèn que en aquest Parlament, i ho dic per

les votacions que hi hauran a posteriori, que se'ns ha anunciat que seran favorables, aquesta sensibilitat amb segons quins drets humans, tenint en compte la distància del conflicte i que quan ens toquen a prop això no passa.

Nosaltres volíem fer-ho en positiu i dir que des de l'aixecament zapatista, per exemple, l'exercici del dret a l'autodeterminació és assumit per la majoria de comunitats indígenes com una de les vies de resolució de conflictes i, per tant, no és un invent que hem fet els independentistes o... I estem parlant de països on aquestes comunitats no volen crear un estat independent, sinó que volen deixar de ser ciutadans de segona i ser ciutadans de primera. Per tant, un aprenentatge podria ser aquest.

Però clar, jo ara escoltava a la diputada socialista i em parlava de la criminalització del dret a protesta. I des de Junts per Catalunya tenim la sensació, en això que deia ara mateix, aquesta distància, aquesta sensibilitat que només és directament proporcional a la distància del conflicte. Que no sou conscients ni vosaltres, Partit Socialista, ni els socis que ho sereu a partir d'ara, Comuns i Esquerra, no? Comuns ha acabat avui el teatre. Esquerra trigarà una mica més per esdevenir finalment també un soci de pressupostos. (*Remor de veus.*) Ara bé, jo crec que no sou conscients, i no és cap broma, de la gravetat del que ha passat aquesta setmana: que aquest govern hagi donat per bo, a través de la seva consellera i d'un alt càrrec d'Interior, informes falsos que volien portar a la presó una persona per exercir el dret a manifestació i de protesta, i que es va defensar en aquesta mateixa taula per part de la consellera i de Trapero és una vergonya que us hauria de fer repensar el vostre vot i la vostra idea d'estabilitzar aquest Govern. Això sí que és criminalitzar el dret de protesta.

En aquest manifestant, si hagués prosperat l'informe fals, se li demanaven tres o quatre anys de presó, tres o quatre anys de presó. Una situació així implica una excepcionalitat democràtica que hauria de fer que qualsevol soci amb uns principis democràtics mínims digués que o es produeix la dimissió d'aquesta gent o no hi ha cap mena de tracte possible. Per tant, oh, i tant que nosaltres condemnem la criminalització del dret de protesta! Però aneu amb compte perquè vosaltres esteu donant forma i esteu donant suport a un Govern que fa tot just quatre dies ha estat

a punt d'enviar a la presó, tenia la voluntat d'enviar a la presó, amb una maniobra barroera d'informes falsos, a un manifestant demòcrata, a un manifestant pacífic. Que no es vulgui veure i que es miri cap a una altra banda, doncs bé, és cosa de cadascú de vosaltres- Per part nostra us ho anirem recordant i us ho anirem dient, perquè això si que és posar en perill la democràcia i posar una catifa vermella a la dreta i l'extrema dreta que volen ocupar el Govern.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té el torn de la paraula d'Esquerra Republicana la diputada Balsera.

Ana Balsera i Marín

Gràcies, presidenta. Començar amb un agraïment al diputat Andrés García Berrio dels Comuns per la presentació d'aquesta proposta de resolució. De fet, fa uns mesos ens vam reunir amb defensores de drets humans de l'Equador que ens van poder explicar de primera mà tot el que estava passant. Crec que el diputat García Berrio ha fet molt bon resum del que ens van poder explicar: d'aquesta eliminació del subsidi del dièsel, amb aquesta repressió, criminalització i persecució judicials que estan patint les defensores i defensors de drets humans a Equador i no només a l'Equador, sinó generalment generalitzada a molts països de Llatinoamèrica. Per tant, nosaltres votarem a favor i mostrarem el nostre suport a aquesta proposta de resolució.

I, per acabar, sí que m'agradaria fer un recordatori, perquè a vegades ens volen alligonar alguns grups parlamentaris, però jo vull recordar que qui volia restituir el major Trapero va ser el president Quim Torra. Per tant, cal tenir una mica de memòria.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputada. (*Remor de veus.*) A continuació, té la paraula per al PP... A veure, continuem. Calma a la sala. Va, continuem. Pel (Parlen ahora), el diputat Escribano.

Moltes gràcies.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, avui els Comuns ens pretenen donar lliçons sobre l'Equador i aquesta és la mateixa esquerra que va governar aquest país durant molts anys i el va deixar en una situació límit, tant en termes institucionals com

Fitxer 25CUEAE7

econòmics, però sobretot en termes de seguretat.

Durant l'etapa de lideratge de Rafael Correa a l'Equador, va viure un procés clar de concentració de poder i debilitament institucional i deteriorament democràtic. Es van colonitzar els òrgans de control, es va perseguir l'oposició i es va assenyalar la premsa crítica i es va governar amb una lògica populista, autoritària i profundament irresponsable en temes fiscals.

L'esquerra no només va fracassar en gestió econòmica i institucional, va abandonar la seguretat dels ciutadans. Durant anys, el narcotràfic i el crim organitzat van anar penetrant a l'Estat, a les presons i als barris, aprofitant la passivitat, quan no la connivència, d'un model polític que preferia mirar cap a una altra banda abans que exercir autoritat democràtica. El resultat és conegut: una explosió de violència sense precedents, amb taxes d'homicidis que van convertir l'Equador en un dels països més insegurs de tota la regió. Aquest és el llegat real de l'esquerra. Aquest és el punt de partida. Rafael Correa, i ho hem de recordar, que és un expresident condemnat en ferm per corrupció i el 2020 va ser sentenciat a vuit anys de presó, condemna que no està complint perquè es va donar a la fuga del seu país i aquest és el tipus de president que vol blanquejar l'esquerra.

I en aquest context arriba Daniel Noboa al govern. Noboa ha heretat un estat que està al límit i en comptes de dir i mirar cap a una altra banda com feia l'esquerra, ha assumit la responsabilitat. Ha declarat la guerra al conflicte armat intern contra el crim organitzat. Ha reforçat l'acció de les forces de seguretat i ha recuperat el control de les presons i ha enviat un missatge clar: A l'Equador no manen les màfies. Això té un cost polític? Sí. És incòmode pels dogmes de l'esquerra? També. Però és que això ja es comença a notar. I és que la reducció progressiva de la violència respecte

als pics heretat és una clara recuperació de l'Estat. En l'àmbit econòmic, Noboa també abandona el populisme clàssic de l'esquerra de prometre-ho tot a canvi de res. I també comença a donar resultat.

A vosaltres no us preocupa la democràcia, no us preocupa els drets humans, no us preocupa que hi hagi un govern que no s'agenolla davant del seu relat. Aquesta proposta no busca analitzar la realitat de l'Equador. Busca condemnar un president per no ser d'esquerres, per no seguir el manual ideològic que ja fracassat massa vegades a Amèrica Llatina. No veurem els comuns portar aquí res sobre [# 00:02:30], sobre Petro, sobre Maduro, sobre la dictadura de Cuba. No ho veurem mai, perquè això casa amb els seus dogmes ideològics i nosaltres en això no hi participarem. No blanquejarem els responsables del caos i no atacarem a qui intenta reconstruir un país devastat i no farem política internacional a base d'eslògans buits. És per tot això que votarem que no a aquesta proposta.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat Alberto Tarradas de VOX.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. Aviam, una altra moció de l'esquerra intentant donar lliçons de drets humans i, sobretot, parlant de país, de països hispanoamericans. Ja sabem vostès exactament quin és el bàndol que estan alineats i què és el que venen a pretendre fer amb aquest tipus d'iniciatives que ens han presentat.

Vostès només parlen de drets humans quan es volen referir a un país on han deixat de governar-hi vostès, perquè mentre està el Foro de Sao Paulo i el càrtel de Puebla, vostès estan molt contents amb com s'estan portant les coses a tots aquests països. Quan són els seus aliats internacionals, no sé si també els que financen els seus partits, estan vostès molt contents amb les relacions amb el narcotràfic, etcètera. Els sembla a vostès perfectament. Quan governs com el de Veneçuela o el de Cuba, per exemple, fan detencions arbitràries i hi ha tortures i l'oposició està bàsicament tancada a la presó, vostès no els sentim ni una sola paraula.

Ara bé, quan perden el poder, entren governs com Bukele o, en aquest cas de Noboa, doncs aquí salten totes les alarmes. Se'n recorden vostès dels drets humans i qualsevol gest que puguin fer estats i governs democràticament escollits per restaurar la pau i l'ordre d'una situació de complet desastre que han deixat tots vostès, doncs ara ja ens hem de tirar tots a sobre i que malament que estan fent, que estan fent servir mesures contundents per parar una violència contundent. Perquè sabem que és el que porta al narcotràfic, sabem quin és el llegat de l'esquerra iberoamericana i sabem que després de que passin vostès hi han moltes coses a reconstruir. O sigui que des de VOX no ens queda una altra que donar suport al president Noboa, igual que donem suport a Bukele i donem suport a tots els presidents que estan fent feina de reconstrucció a tot Hispanoamèrica, igual que farem nosaltres feina de reconstrucció aquí a Espanya un cop els hàgim desallotjat de les institucions.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. No tenim cap diputat del partit de la CUP. El Grup Mixt s'ha excusat, doncs procedim a la votació. *(Andrés Garcia Berrio intervé sense fer ús del micròfon.)* Ah, perdó. Dono la paraula al diputat de Comuns.

Andrés Garcia Berrio

Sí, gràcies, vicepresidenta. Per anunciar que acceptem les dues esmenes proposades pel partit socialista, perquè creiem que donar més context, donat que s'ha arribat una mica més tard a la seva votació.

I després volia fer un parell de aclariments. Ja ho he dit en moltes ocasions, a mi sempre em trobaran denunciant les vulneracions de drets humans, tant a Veneçuela com al Salvador, com a Equador, com a Cuba o com on sigui. Segurament altres no ho podran fer de la mateixa manera. I per això també he de recordar que, entenent el plantejament del portaveu del Grup Parlamentari de Junts, efectivament, la detenció i el procés al que s'ha vist abocat Albert Forcades, i és molt necessari que el jutjat hagi posat ordre davant aquesta situació i és molt greu les afirmacions que el director general de la Policia va fer en aquest Parlament. Ho hem denunciat, ho

denunciarem i, efectivament, veurem de quina manera fem conjuntament per buscar explicacions.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Doncs procedim a la votació. Procedim a la votació. Algun grup demana votació per separat? D'acord, doncs entenc que la PR té cinc punts amb dues esmenes incorporades. Doncs procedim a la votació.

Vots a favor?

Comuns, Esquerra, els socialistes i Junts.

Vots en contra?

El PP i VOX.

I cap abstenció. Doncs queda aprovada la proposta.

Proposta de resolució sobre les mesures en l'àmbit europeu per a millorar la protecció dels menors a les xarxes

250-00846/15

Molt bé, doncs, el quart punt de l'ordre del dia és la proposta de resolució sobre les mesures en l'àmbit europeu per a millorar la protecció dels menors a les xarxes, presentada pel Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar. I té la paraula el diputat senyor Albert Bondesio, per un temps de tres minuts. No s'han presentat esmenes, doncs, procedirem per ordre de representació. Endavant, diputat Bondesio.

Alberto Bondesio Martínez

Moltes gràcies, presidenta en funcions. Un parell de dades més actualitzades de la proposta de resolució que avui us presentem sobre l'accés dels menors de setze anys a les xarxes socials, que ja vam registrar fa uns mesos i que les últimes setmanes ha recobrat més actualitat.

Mirin, un quaranta-u per cent de nens i nenes ja té mòbil als deu anys i un percentatge puja fins al setanta-sis als dotze i a la ESO pràcticament tots el tenen.

Estem parlant de quasi bé un noranta-tres per cent, segons un estudi d'Unicef publicat l'any 2025. La creixent presència *online* té una part positiva d'aprenentatge i de nous recursos, però també és un entorn de risc, sobretot per *ciberbullying* o el màrqueting fraudulent, casos d'abús sexual, explotació o d'addicció al telèfon mòbil. De fet, una investigació d'Unicef a Espanya revela que a prop del deu per cent dels adolescents declara haver patit ciberassetjament i un de cada tres joves amb parella reconeix haver viscut control o xantatge a través del mòbil o de les xarxes. El 7,7 per cent dels estudiants de batxillerat té un ús problemàtic a les xarxes i la majoria d'elles són noies.

Què ha fet la Unió Europea per reduir aquests riscos? Doncs és veritat que s'han introduït regulacions sobre els serveis digitals, els mitjans audiovisuals i també la protecció de dades, així com mecanismes per denunciar contingut il·legal o perjudicial. I en aquest marc, Catalunya ha de ser també pionera en abordar aquesta qüestió. Aquesta resolució que us presentem és per protegir els menors. És una demanda que ens han fet arribar pares i mares i és una demanda que també ens ha fet arribar l'eurodiputada socialista Laura Ballarín a través de la seva campanya de «Share to Protect», que recull moltes demandes de part d'alumnes menors i també familiars i professorat.

En qualsevol cas, és una eina que ha de facilitar el control parental per a què les plataformes també en siguin responsables. Diversos països europeus ja han presentat algunes mesures en aquesta línia. També Austràlia, i fa un parell de setmanes també el president del Govern espanyol, Pedro Sánchez, va presentar aquesta prohibició de l'accés als menors de setze anys com una de les cinc mesures per garantir un entorn digital més segur per a la joventut.

Les reaccions no s'han fet esperar. Els oligarques tecnològics van criticar la mesura i alguns diran que això és falta de llibertat. Mirin, si els menors de setze anys no tenen llibertat ni per fumar, ni per beure alcohol, ni per conduir un cotxe, és bàsicament per la seva protecció. I l'edat en l'accés a les xarxes socials també s'ha de protegir i, per això, volem tirar endavant aquesta proposta de resolució. Per què? Doncs perquè demanem protegir els més joves de les xarxes socials i de les plataformes digitals, per prevenir aquestes conductes de dependència i promoure

hàbits de vida equilibrats. I volem que aquest Parlament, tota la legislació, també vagi en la direcció d'enfortir la protecció dels infants i els joves en aquest entorn digital, incorporant aquestes iniciatives i el marc europeu. Per tant, espero el seu vot favorable.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula per Junts per Catalunya la diputada Domingo.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. L'impacte de les tecnologies de comunicació en el desenvolupament humà, en el creixement econòmic i la governança és immens. Però no podem acceptar la innovació tecnològica a tota costa, perquè avui sabem que les tecnologies no són neutres i que, per tant, cal garantir un accés a l'espai digital segur i, en especial, per als infants. Cal regular l'accés dels menors a les xarxes socials i a les plataformes digitals? La resposta és sí, evidentment, però no fer-ho per titulars ni fer-ho seguint l'onada internacional acríticament, com està fent ara mateix el Govern espanyol.

Necessitem un debat madur sobre com es pot regular, en primer lloc, el contingut que consumeixen els menors. Estem parlant de desinformació, accés a pornografia, però també discursos d'odi i també al temps i l'ús responsable dels serveis digitals, com són els mòbils, però també anant més concrets a Instagram, TikTok, etcètera, perquè necessitem evitar que hi hagi tecnologies que generin aquesta addicció. Però, en definitiva, el que necessitem és un debat tècnic allunyat d'ideologies i simplificacions. I ara mateix no veiem que estigui passant això per part del Govern espanyol.

I, de fet, hi ha un projecte de llei que tracta aquest mateix tema al Congrés dels Diputats, que ja ha passat la fase d'esmenes. Des de Junts hem presentat esmenes, perquè volem aterrar aquest tema. Volem que sigui un discurs o un debat realista, perquè no té..., perquè el que ara veiem és que no té el consens polític ni tampoc té el consens social necessari perquè pugui tirar endavant.

Per tant, demanarem el vot separat del punt 4 i 5 perquè votarem en contra, ja ho avancem. El diputat del PSC ha parlat de què vol prohibir l'accés a les xarxes socials als menors de setze anys, però és que aquests punts no parlen sobre això. El que diuen és que es vol prohibir l'accés a telèfons intel·ligents, a *smartphones*, i això no és el mateix. Per tant, creiem que no és realista prohibir l'accés a la tecnologia en sí ni a l'internet per als joves de menys de setze anys, perquè creiem que són propostes poc realistes i, a més a més, promouen una visió reduccionista de l'ús de la tecnologia i, de fet, són bastant retrògrades. No ens fan anar enrere perquè ho entenem malament.

En canvi, propostes més concretes i més específiques, això sí que estariem d'acord en donar-li suport. De fet, algunes de les responsabilitats que s'exigeixen a les plataformes digitals ja estan recollides a la Digital Service Act, a l'ADS europea, perquè no miren d'aplicar aquesta normativa? De fet, encara no s'ha desplegat a nivell estatal ni a nivell de Catalunya. Per què no s'aplica la llei d'audiovisuals? Aquesta llei el que fa és exigir que els menors no tinguin accés a anuncis, per exemple. Això ja està fet. Ja està legislat. Per què no ho apliquem? I mirem com està funcionant l'aplicació d'aquestes lleis i ens posem a debatre com podem regular l'accés dels menors a l'àmbit digital perquè és important, és un tema sensible i necessitem la participació de les famílies, de les plataformes digitals, però també dels professorat i tots els responsables de l'educació dels menors.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. A continuació, té la paraula, per Esquerra Republicana, el diputat Fernández.

Juli Fernández Olivares

Moltes gràcies, presidenta. Aprofito una cosa: l'hi dic presidenta, perquè quan algú accedeix a la presidència és presidenta, no vicepresidenta. Ho dic per compartir-ho amb tots i totes, com que li diuen vicepresidenta.

Pel que fa a la proposta de resolució presentada pel grup socialista, nosaltres els donarem suport. Crec que compartim el marc teòric. Sí que segurament, doncs hi ha aspectes que en aquesta proposta de resolució no hi són, com l'impuls

Fitxer 25CUEAE8

de xarxes socials alternatives que tinguin uns valors diferents, no els han fet les esmenes, per tant, només faltaria, però crec que és bo també posar-lo en el context del debat, per què no xarxes socials d'iniciativa pública, que garanteixin que els algoritmes no cerquen crear, dels nostres ciutadans i ciutadanes, no només dels joves, però especialment dels més joves, clients, i que els vulguin transmetre uns argumentaris i formatar-los d'una manera..., o formatar-nos d'una manera concreta.

En definitiva, creiem que poden ser propostes que garanteixin la salut digital i la salut emocional i que en el terreny de joc principal on es juga és en l'àmbit europeu, perquè iniciatives siguin les que siguin d'un àmbit més reduït, ja sigui estatal o subestatal, sempre seran incompletes si no hi ha una legislació europea que posi el focus, com els deia, en la protecció de la salut digital i emocional, però també en les estructures i en com funcionen les xarxes, que el que fan és perjudicar-nos en aquesta salut, especialment a les persones joves i, per tant, també les persones joves han de ser l'objecte de major protecció. I és evident que, en això, nosaltres hi som compromesos. Per tant, el nostre vot a aquesta proposta de resolució serà afirmatiu.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula per VOX el diputat... No, perdó. Pel PP, té la paraula el diputat Manchón.

Moltes gràcies.

Hugo Manchón García

Gracias, presidenta. El PSC presenta la iniciativa para proteger a los menores en las redes sociales en el ámbito europeo. Visto así, suena impecable. ¿Quién va a estar

en contra de cuidar a los niños frente a las adicciones, al uso de las pantallas, etcétera? Nadie. Es más, nosotros defendemos la protección del menor en internet, eso sí, contando con los padres. Por lo tanto, se podría votar a favor de esta iniciativa, pero hay un problema insalvable. La iniciativa la presentan ustedes.

Y, claro, cuando un socialista presenta algo, hay que cogerlo con pinzas. Cuando un socialista habla de protección, hay que llevarse las manos a la cabeza. Por si alguien anda despistado, en plena tragedia ferroviaria de Adamuz, Pedro Sánchez anuncia que protegerá a los menores de dieciséis años en las redes sociales y, a la vez, carga contra lo que él llama odio en las redes sociales. Los socialistas no vienen a proteger a los menores de los algoritmos, vienen a protegerse a sí mismos de la libertad. Se envuelven en la bandera de la infancia para ocultar que lo que ambicionan es sencillamente la llave del control. No les preocupa el contenido adulto en las pantallas de los menores. Les aterra la verdad adulta en las pantallas de los ciudadanos. Sánchez ha anunciado que quiere rastrear la huella de odio y polarización, así, sin despeinarse. Traduzcamos del sanchismo al español: Van a montar una policía política digital para decidir qué es verdad y qué es odio y bulo.

Pero seamos claros: ¿Qué es odio para el Partido Socialista? ¿Odio es decir que han sacado de la cárcel a etarras sanguinarios para comprar los votos de Bildu? ¿Odio es denunciar que su gestión migratoria es un efecto llamada irresponsable? ¿Odio es que los medios informen sobre los negocios de la mujer del presidente, los problemas judiciales de su hermano o las saunas del suegro? Buscan censurar la verdad: fachoefera, bulo, ultras y demás tonterías. Para ustedes, la crítica es fachaefera, la fiscalización es polarización. Es el cinismo elevado a categoría de Estado. Sánchez usa las redes sociales para anunciar que va a censurar las redes sociales. Es el pirómano dando lecciones de extinción de incendios mientras sostiene la cerilla. No es por los niños, es por su supervivencia.

Si permitimos que el gobierno sea el árbitro de la verdad, la libertad de expresión morirá con un clic. No buscan seguridad, buscan sumisión. Quieren que el ciudadano tenga miedo a publicar, miedo a opinar y miedo a disentir. Incluso Bruselas ha tenido que recordarle al Gobierno que no tiene competencias para legislar a su antojo sobre

las redes sociales. La verdad no es odio. Que se sepa la verdad es, sencillamente, lo que el PSOE le quita el sueño, así que votaremos no a sus intenciones.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula per VOX el diputat Tarradas.

Gràcies.

Alberto Tarradas Paneque

Moltes gràcies, presidenta. No sé si se'n recorden, però fa uns anys hi havia un debat bastant intens que parlava sobre deixar votar els menors de setze anys. Jo recentment no he tornat a sentir a ningú de l'esquerra reobrir aquest debat. No se'ls ha tornat a sentir a cap lloc parlar de donar la possibilitat de votar als menors de setze anys. I crec que això té molta relació amb el tema que s'està debatent avui.

El partit socialista té una obsessió en voler controlar els nens. Jo, la veritat, no sé quina és l'obsessió que tenen de voler exercir de pares, ja no només dels nens d'Espanya, sinó és que volen exercir de pares dels nens de la meitat d'Àfrica, perquè es troben nanos, en el cas de que siguin nanos, i en comptes de saber d'on són i retornar-los amb la seva família, vostès el que fan és tancar-los en un centre. Això és el que estan fent els socialistes amb els menors no acompanyats. On han d'estar els nanos? Amb les seves famílies. Qui ha d'educar els menors d'edat? Les seves famílies! No han de venir vostès a dir a quina hora poden connectar a la tele ni a quina hora poden encendre els telèfons ni com s'han d'organitzar les xarxes socials.

Jo crec que qui estima realment els seus fills són els seus pares. Són ells els encarregats de l'educació i ells mateixos sabran, perquè veient els grans prejudicis que tenen les xarxes socials i tots els efectes negatius que poden tenir per al desenvolupament dels nens més petits, ells saben que ho hauran de regular i ells sabran quina és l'edat on se'ls pot permetre o no se'ls pot permetre. Amb l'excusa de voler protegir-los de, per exemple, la pornografia a la que fèiem menció, aviam, jo em penso que tant no els volen protegir de la pornografia, perquè els primers que emeten material pornogràfic per nens són vostès i ho fan a les escoles (*remor de veus*) i ho fan també a TV3...

La vicepresidenta

Un moment, un moment.

Alberto Tarradas Paneque

...a través d'un programa que es diu «Punt D» i és pornografia, el que emeten.

La vicepresidenta

Si us plau.

Alberto Tarradas Paneque

Clar, però és que és veritat.

La vicepresidenta

Bé, no, no.

Alberto Tarradas Paneque

Sí, i tant que sí!

La vicepresidenta

No. Ens comportem una mica, si us plau. Continua.

Alberto Tarradas Paneque

I tant que sí! En qualsevol cas, el que vostès tenen por és que estan perdent el relat, que estan perdent el relat que els menors de setze anys cada cop estan menys d'acord amb tots vostès, que els volen donar llibertat per hormonar-se, els hi volen donar llibertat per amputar els seus genitals en contra de la voluntat de les seves famílies, però no els hi volen donar la possibilitat ni que puguin accedir a les xarxes socials. Per què? Perquè a través d'allà es donen compte de què és el que està passant realment al carrer, què és els problemes que els afecten a ells realment i que no té res a veure amb el que vostès sí que poden controlar, que és el que s'emet en els mitjans de comunicació tradicionals.

Les xarxes socials són un espai per accedir a la veritat que vostès censuren i són també un espai on els joves troben per organitzar-se, troben per conèixer diferents idees i per compartir també les seves idees. I això és el que vostès els fa realment por. I per això ara se'ls hi ha ocorregut l'última, que és apagar els telèfons de tots els

menors de setze anys i suposo que la següent serà posar-los a tots a veure «La Resistència» i aviam si així deixen de votar VOX.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Gràcies, diputat. A continuació, té la paraula per al grup de Comuns el diputat Garcia.

Gràcies.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. Ara sí. En primer lloc, volia plantejar que, en termes generals, donarem suport a aquesta proposta de resolució. Després em referiré a un punt en el que m'abstindré. És, en primer lloc, fer una aclariment. La ministra Sira Rego, de SUMAR, va garantir que inclourà el vot a partir dels setze anys a la futura llei de joventut. Ho dic perquè crec que s'han dit coses que no són reals i que no ens perdem en reflexions que fan i que es pensen, potser que tenen més poder del que vostès..., que vostès pensen que tenen més poder amb els joves del que potser segurament tinguin i el que segurament és demostrat a les properes eleccions estatals.

Per un altre costat, en relació amb la proposta de resolució, crec que és important, més enllà del plantejament que tenen en relació als efectes que té per als adolescents aquestes plataformes digitals, volem posar de manifest que el problema és el model de les plataformes digitals actuals. El problema és la seva prioritat i governança, ja que obeeixen al capitalisme de l'atenció, retenció, augment de l'impacte publicitari segmentat, augment de la recollida de dades i posterior comercialització.

Durant anys ens vam creure que les xarxes socials eren l'àgora pública, un espai de trobada per al debat entre la ciutadania, organitzacions, partits polítics i institucions. Però la decadència de les plataformes socials ha avançat de manera proporcional a la percepció de que són un problema per a la democràcia. De fet, es planteja fins i tot termes, com ha plantejat Frederic Duran, parlant de tecnofeudalisme, no?, uns pocs propietaris de grans tecnològiques que controlen el nostre accés a la informació, extreuen dades personals i fomenten la polarització, inundant les xarxes

de discurs d'odi i notícies falses. Això són les plataformes digitals a dia d'avui. No podem combatre la desinformació, les *fake news*, els discursos d'odi, els exèrcits de bots i trolls, els *deep fake* o les agressions masclistes digitals, la manipulació electoral i l'erosió de la confiança en les institucions fins que no treballem per una regulació efectiva a aquestes plataformes i per la gestió i la generació de plataformes socials veritablement democràtiques. Defensar una Internet pública és tant vital com defensar la sanitat o l'educació. La lluita per l'Internet és tan important com les lluites climàtiques per l'habitatge, sindicals o antifeixistes.

Sí que volia fer una reflexió respecte a l'edat dels setze anys. A mi em genera molta, molts dubtes la proposta, fins i tot que s'ha fet de prohibició en aquesta edat i en el mateix sentit, ens abstindrem en el punt número 5 de la moció del PSC. Des d'aquest punt crec que hi ha el model portuguès que planteja altres alternatives. Jo crec que és un debat que ha d'estar viu. I des d'aquest punt i des d'aquests dubtes, també plantejo aquesta abstenció del punt número 5.

La vicepresidenta

Molt bé, moltes gràcies. Atès que no hi ha ningú..., cap representant de la CUP o del Grup Mixt, doncs procedim a la votació. Entenc que el grup es demanen votacions per separat.

Ennatu Domingo i Soler

Sí, presidenta del punt 4 i 5, si us plau.

La vicepresidenta

Molt bé. Alguna altra separació dels punts? Comuns, com segmentar el vot?

Andrés Garcia Berrio

Votació separada del punt 5. Disculpin.

La vicepresidenta

Doncs parem. Doncs votarem 1, 2, 3, 6, 4 i 5 per separats. Molt bé, doncs comencem pels punts 1 2, 3, 6.

Vots a favor?

Tenim Junts, Comuns, Esquerra i Socialistes.

Vots en contra?

VOX i el PP.

I cap abstenció. Doncs queda aquests, els punts 1, 2, 3, 6, aprovats.

Ara votarem el punt 4.

Vots a favor?

Comuns, Esquerra i PSC.

Vots en contra?

Junts, VOX i el PP.

I cap abstenció. Per tant, queda aprovat.

Votem el punt 5.

Vots a favor?

Esquerra, Comuns i PSC.

Vots en contra?

PP i Junts.

Abstenció, cap abstenció. Doncs queda aprovat. Ah, perdó. Comuns, abstenció. Molt bé, doncs moltes gràcies.

Proposta de resolució sobre la crisi humanitària al Sudan

250-00855/15

Continuem l'ordre del dia amb el cinquè punt, la proposta de resolució sobre la greu crisi humanitària al Sudan, presentada pel Grup Parlamentari del PSC Units per Avançar. Té la paraula, per un temps de tres minuts, la diputada Beatriz Silva.

Beatriz Silva Gallardo

Gràcies, presidenta. Bona tarda a tothom. Des del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar hem portat aquesta proposta de resolució, perquè creiem que és urgent que el Parlament de Catalunya manifesti la seva condemna per la greu

situació de violència que es viu al Sudan i que doni suport a les decisions que està tirant endavant la Unió Europea per restablir la pau.

Com és conegut, l'agreujament de la guerra al Sudan ha provocat la crisi humanitària més devastadora del segle XXI. Prop de vint-i-cinc milions de persones pateixen inseguretats alimentària aguda ara mateix. La guerra ha generat una de les crisis de desplaçament més àmplies del món, forçant milions de persones a abandonar casa seva. S'estima que més de vuit milions estan fugint cap a zones cada cop més remotes, amb un accés molt limitat a aliments, aigua i serveis bàsics.

Sudan és, a més, de l'escenari de massacres indiscriminades contra la població civil, de violència sexual contra dones, infants, segrestos infantils, reclutament forçat. En definitiva, una situació de violència estesa que s'acarnissa especialment, com passa a totes les guerres, amb les dones i la infància. Com proposa aquesta resolució, cal garantir la protecció de la població civil, però també l'accés humanitari sense restriccions a tot el territori. Cal recordar que, en els propers mesos, començarà a Sudan el període de pluges i la temporada en que escassegen els aliments,

Fitxer 25CUEAE9

cosa que amenaça d'agreujar encara més la situació. És urgent posar fi a les hostilitats i obrir corredors humanitaris per a les persones que fugen de la violència.

La Unió Europea, en coordinació amb la comunitat internacional, està desplegant les seves eines diplomàtiques per promoure un alto el foc immediat i una millora a l'accés humanitari que creiem necessita reforços des de Catalunya. Per aquestes raons, demanem el suport dels grups parlamentaris per sumar-nos a aquestes accions i treballar des de les nostres capacitats en la resolució d'un conflicte que provoca la pèrdua de milers de vides i el patiment de persones, especialment infants, que haurien d'estar protegides.

De vegades sembla que les guerres ens queden molt lluny, però Catalunya sempre ha demostrat ser solidària a l'hora de treballar per la pau. I res més. Moltes gràcies per endavant als grups que donaran suport a aquesta resolució.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. Cap grup ha presentat esmenes, per tant, procedirem per ordre de representació. Té la paraula per un temps de tres minuts, la diputada de Junts, diputada Domingo. Endavant.

Ennatu Domingo i Soler

Gràcies, presidenta. Des de Junts, agraïm al grup parlamentari del PSC per haver presentat aquesta proposta de resolució sobre la crisi humanitària al Sudan. Ens hem de preguntar per què la guerra al Sudan no genera titulars. Segons les Nacions Unides, han mort unes quaranta mil persones durant la guerra, catorze mil persones han fugit, catorze milions de persones han estat desplaçades forçosament. La meitat de la població necessita ajuda alimentària urgentment. Per tant, repeteixo, per què una de les crisis humanitàries més severes del món està sent tan invisibilitzada?

La situació política al Sudan és extremadament complexa. És un conflicte geopolític. És un conflicte religiós. És un conflicte pels recursos humans. Avui els ciutadans es troben atrapats entre dos bàndols: les forces de suport ràpid i les forces armades sudaneses i el suport internacional que reben tots dos bàndols per continuar el conflicte armat. Catalunya ha d'estar, per tant, al costat de la societat civil, aquella que treballa per les persones afectades, perquè puguin accedir a l'ajuda humanitària. I, per tant, des de Junts donarem suport a la proposta de resolució en la seva totalitat.

Cal utilitzar tots els mecanismes de diplomàcia per poder exigir un alto el foc immediat al Sudan. També cal garantir l'accés de la població afectada pel conflicte a l'ajuda humanitària de manera segura. I també, finalment, creiem que el Govern del PSC va anunciar fa uns mesos l'obertura d'una delegació a Nairobi. Crec que és una oportunitat molt bona perquè el Govern tingui un paper actiu, perquè treballi amb les organitzacions de l'est d'Àfrica i les organitzacions continentals per continuar garantint que l'ajuda humanitària arribi a les persones més afectades a l'est d'Àfrica.

Creiem que tenint els recursos que s'han mobilitzat per a altres conflictes de la mateixa envergadura, caldria que aquest Govern es prengués en serio el que està passant al Sudan i que pensés iniciatives concretes i molt més tangibles de les que es defineixen en aquesta proposta de resolució, perquè la situació és molt greu i no podem romandre o no podem seguir impassibles a aquesta situació que estem

veient i que creiem que cal ser d'ajuda perquè no es continuïn violant els drets humans de les persones civils.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. A continuació, té la paraula el diputat..., la diputada d'Esquerra Republicana Besses.

Gràcies, diputada.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, nosaltres, en primer lloc, volíem agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució per part del partit socialista perquè en certa manera també fa d'altaveu d'aquesta guerra, del que està passant al Sudan, que certament és una guerra silenciada i, per tant, també amb unes conseqüències terribles de nou sobre la població civil, especialment acarnissada amb infants i amb dones, amb el que això suposa i, per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució, doncs com sempre hem fet, amb la voluntat de que es faci respectar el dret internacional humanitari i els drets humans arreu del món i, per tant, sumar-nos també a aquesta crida urgent perquè hi hagi aquesta pausa humanitària per tal de poder garantir, doncs, aquesta ajuda a tot el territori de forma segura i, per tant, aquesta ajuda de cara a la població civil i, per tant, també instar i fer palesa aquesta necessitat que tant la Unió Europea com la comunitat internacional actuïn amb la suficient contundència per protegir aquesta població civil i acabar amb aquesta guerra extremadament lesiva que s'està produint al Sudan.

I, per tant, com deia, donarem suport a aquesta proposta de resolució, malgrat sigui un conflicte que passi massa desapercebut i que no se'n parli gaire. Però crec que el que ens diu també Nacions Unides en relació a aquest conflicte és que és un exemple molt clar perquè categoritzen aquesta guerra com la crisi humana més greu del planeta a hores d'ara. Per tant, hi donarem suport.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. A continuació, té la paraula el diputat del PP, el diputat Manchón.

Gràcies.

Hugo Manchón García

Gràcies, presidenta. Seré breve, ya que compartimos la preocupación de esta iniciativa sobre la crisis humanitaria en Sudan. Votaremos a favor del punto 1, 2 y 4. Condenamos sin paliativos la violación de los derechos humanos, el uso de la violencia y el secuestro de menores. También se contempla en esta resolución la condena, la persecución de la comunidad cristiana, punto clave para nuestro grupo, para el Partido Popular, como ya presentamos en una propuesta de resolución en esa misma comisión. Y apoyamos, como no puede ser de otra manera, el alto el fuego y trabajar por la paz.

Pero nos abstendremos en el punto 3, ya que todo refuerzo de recursos debe ir acompañado de un mayor control y transparencia para garantizar que cada euro llegue realmente a su destino.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat per VOX, diputat Tarradas.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. La situación que vive el Sudan es a todas luces dramática. Nadie puede permanecer indiferente ante la violencia, ante el sufrimiento que está teniendo la población civil. Las violaciones masivas de derechos humanos o la persecución religiosa que está teniendo lugar en ese país, especialmente contra los cristianos que están siendo perseguidos en prácticamente todo el continente africano.

Condenamos sin matices la violencia ejercida por las facciones armadas, también las islamistas, los ataques contra civiles y cualquier forma de violencia sexual, reclutamiento forzoso o limpieza étnica. Y, por supuesto, defendemos que se permita

el acceso humanitario a quien lo necesite. Pero un inciso: jamás les he escuchado hablar, a ustedes que mencionaban la limpieza étnica a la que se está promoviendo contra los afrikáners en Sudáfrica.

Ahora bien, dicho esto, debemos ser claros. Aquí no tenemos competencias para actuar. Aun así, en los puntos representativos, en este caso el primero, el primer punto de esta moción, nosotros le vamos a dar apoyo y el resto por esta cuestión competencial, nos vamos a abstener.

Muchas gracias.

La vicepresidenta

Moltes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat de Comuns, diputat Garcia.

Gràcies.

Andrés Garcia Berrio

Gràcies, presidenta. En primer lloc, agrair la presentació d'aquesta proposta de resolució, a la qual efectivament donarem suport. Cal destacar que el conflicte intern ha causat la mort de desenes de milers de persones i el desplaçament de més d'onze milions de persones. La població de Sudan fa front a violacions generalitzades dels drets humans i del dret humanitari que causen un sense fi de víctimes civils, violència de gènere i una catàstrofe humanitària derivada de que les parts en el conflicte bloquegen l'ajuda humanitària destinada a milions de civils que intenten sobreviure sense aliments ni aigua.

El conflicte ha provocat una nova onada d'atacs per motius ètnics efectuats per les forces de suport ràpid contra comunitats masalit i altres ètnies a Darfur. També ha desencadenat recentment esgarrifosos assassinats de represàlia per tot el país, comesos tant per les forces de suport ràpid com per les Forces Armades de Sudan. La comunitat internacional ha de prendre mesures per a garantir la protecció de la població civil i que aquesta no continuï sofrint les pitjors conseqüències d'aquest conflicte.

En aquest sentit, l'Alt Comissionat de Nacions Unides pels Drets humans, Volker Türk, fa uns dies va reiterar la seva crida a posar fi a la violència a Sudan i avançar

cap a un alto el foc després d'informes que reporten més de cinquanta civils morts en atacs recents d'aquest mateix mes amb drons en quatre estats d'aquest país. Va alertar que el creixent ús de drons en aquest conflicte està tenint conseqüències devastadores per a la població civil i va sol·licitar, de la mateixa manera que es fa en aquesta proposta de resolució, caminar cap a un embargament internacional d'armes cap a Sudan com a mesura urgent enfront de la multiplicació dels crims de guerra i les morts de civils en el prolongat conflicte que s'està duent a terme entre l'exèrcit, les forces..., les RSF, i també, efectivament, les diferents milícies.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Atès que no tenim cap diputat de la CUP o del Grup Mixt, crec que podem procedir a la votació. Algun grup demana la votació per separat? El punt 1. D'acord. Doncs votem primer, si us plau, el punt 1. Procedim a la votació.

Vots a favor del punt 1?

VOX, PP, Junts..., tothom. Molt bé.

Continuem amb la votació del punt 3, o 2 i 4. Continuem, doncs, amb la votació dels punts 2 i 4.

Vots a favor?

PP, Junts, Esquerra, Comuns i PSC.

Vots en contra?

Abstenció?

De Vox. Molt bé, doncs aprovat.

Procedim a la votació del punt 3.

Vots a favor?

Junts, PSC, Esquerra, Comuns.

Vots en contra?

Abstencions?

Del PP i de Vox. Queda aprovat, doncs.

Proposta de resolució sobre la situació humanitària i els esforços de pau a la República Democràtica del Congo i als països veïns (Uganda, Ruanda i Burundi)

250-00856/15

Molt bé, doncs passem al sisè punt de l'ordre del dia, que és la proposta de resolució sobre la situació humanitària i els esforços de pau a la República Democràtica del Congo i als països veïns, Uganda, Ruanda i Burundi, representada pel Grup Parlamentari de PSC Units per Avançar i té la paraula, per un temps de tres minuts, el diputat Ernesto Carrión. Endavant.

Gràcies.

Ernesto Carrión Sablich

Moltes gràcies, presidenta. I, des del partit dels Socialistes i Units per Avançar portem aquesta proposta de resolució sobre la situació humanitària i els esforços de pau a la República Democràtica del Congo i països veïns, Uganda, Ruanda i Burundi. I ho fem molts conscients de l'ADN del nostre Parlament, del Parlament de Catalunya, que no és altra que la defensa dels drets humans i la defensa de la cultura de pau.

La República Democràtica del Congo afronta una greu crisi humanitària amb vint-i-cinc milions de persones que necessiten assistència, gairebé set milions de desplaçats interns, segons l'informe de les Nacions Unides. Els enfrontaments entre el grup rebel M23, que compta amb un paper determinant en l'escalada del conflicte des del 2021 i és recolzat per Ruanda, i les Forces Armades de la República Democràtica del Congo, han provocat una greu crisi de drets humans, donant lloc a execucions sumàries, incloses les de menors tortures, assassinats, assassinats intencionats, desplaçaments forçosos, detencions arbitràries, violència sexual i de gènere, entre altres vulneracions greus. Segons l'informe de les Nacions Unides, s'ha documentat un patró de violacions i abusos humans generalitzats per part de totes les parts, inclosos actes que podrien constituir crims de guerra i de lesa humanitat.

La crisi al voltant de la República Democràtica del Congo s'estén també als països veïns, especialment Uganda i Burundi, que afronten una arribada massiva de refugiats congolesos. Des de gener de 2025, més de vint-i-vuit mil persones han fugit cap a Uganda, que és un augment del cinc-cents per cent respecte a l'any anterior. És per això que és urgent i necessari intensificar els esforços diplomàtics cap a una pau efectiva i duradora, mitjançant el compliment dels compromisos en virtut d'un acord de pau global, i garantir la rendició de comptes per les violacions dels drets humans en el marc del dret internacional humanitari. Així mateix, cal posar fi al suport de Ruanda al M23 i a la cooperació amb grups armats i reforçar l'ajuda humanitària a la població civil afectada.

Per aquests motius, el nostre Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar hem presentat la següent proposta de resolució. Sincerament, esperem que els diferents grups parlamentaris d'aquesta comissió donin suport als quatre punts d'aquesta proposta de resolució, quatre punts per enviar un missatge d'esperança.

Moltes gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Cap grup ha presentat esmenes, per tant, procedirem per ordre de representació. Té la paraula, per un temps de tres minuts, el diputat Dalmases, de Junts.

Gràcies.

Francesc de Dalmases i Thió

Gràcies, presidenta. Miri que us hem dit de tot. Us hem dit presidenta en funcions, vicepresidenta, que ens calia que el Juli ens il·luminés. *(Remor de veus.)* Doncs sí, diputat, moltes gràcies per posar-ho, per

Fitxer 25CUEAE10

posar aquesta qüestió sobre la taula. La veritat és que a vegades en aquesta comissió alguns grups diuen: És que Catalunya, què ha de fer aquí? Jo he recordat que l'any 94, quan va haver-hi la crisi dels Grans Llacs, en aquell moment treballava

en una organització que encara fa molt bona feina, que és el CIEMEN, i vam fer una campanya precisament per les crisis que hi havia en els camps de refugiats de Goma. I ens vam quedar..., segurament Catalunya va ser un exemple. També va ser una excepció europea i mundial, però ens vam quedar a la superfície perquè allà no es van resoldre les qüestions, perquè segurament tampoc hi havia molta idea de resoldre-ho.

Després hi vaig tornar el 2015, amb un projecte al Congo, gràcies a la Fundació Trueta de Vic, també a les germanes Vedrunes que hi treballaven, que feien i fan encara una feina magnífica i vam tornar a trobar un país trencat. De fet, el M23, el moviment 23 de març, ja existia des de feia un temps i una altra vegada l'epicentre era al Kivu i una altra vegada l'excusa aparent –i m'entendreu quan dic excusa- era efectivament, els tutsis banyamulenges que estaven més vinculats a aquest moviment 23 de març i després el suport del Congo, del Mai-Mai, el moviment d'alliberament de Ruanda. Per això he trobat a faltar a la vostra proposta de resolució –no he fet cap esmena perquè soc molt respectuós– però en aquest triangle que heu presentat faltava Ruanda per acabar de quadrar una mica el que passa.

I una vegada més ens trobem amb el mateix, que és que el Kivu estava al centre i és una qüestió que no està resolta, probablement perquè des d'una perspectiva occidental les fronteres postcoloniales no responen a la realitat, perquè no hi responen. I, en segon lloc, i no ens podem enganyar perquè és tan absolutament preciós tot el que ofereixen aquests països a les companyies europees i americanes, que tampoc hi ha hagut una voluntat d'intervenir-hi de ferm.

En tot cas, insisteixo, com hem fet tantes altres vegades, ens agradaria que la intervenció de Catalunya, amb tota la humilitat però amb tota la determinació, com proposava fa un moment la meua companya Ennату Domingo, perquè seria perfectament ben entès per la societat. Seria per l'aprofundiment democràtic, per una banda, és a dir, tot el que sigui coneixement, reconeixement i promoció del dret a l'autodeterminació és especialment essencial en aquests espais lingüística, ètnicament, nacionalment complicats.

I ens agradaria també que, com parlàvem amb la qüestió del Sudan, també en parlem aquí. Nosaltres, en aquests moments i ara no vull obrir aquest meló, però

segurament hi ha una dificultat per una part de la societat catalana d'entendre exactament què es fa en el marc de la cooperació al desenvolupament. Estaria molt bé que en aquests escenaris, que hi han grans consensos, s'hi pogués treballar. Podem parlar-ho amb el Govern perquè probablement seria difícilment irrefutable des d'una perspectiva de coneixement, reconeixement de què són els drets humans i els drets col·lectius que algú pogués posar en dubte aquest tipus d'accions.

I precisament, acabo com he començat, Catalunya té una experiència molt gran. El té el Fons Català de Cooperació. Té l'Agència Catalana de Cooperació amb aquestes grans crisis que hi va haver als noranta i, per tant, assumir el fracàs del que no van fer en el seu moment i l'oportunitat de fer-ho ara.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. A continuació, té la paraula, per Esquerra Republicana, la diputada Besses.

Gràcies.

Mar Besses Casanovas

Gràcies, presidenta. Bé, jo crec que el que abordem avui sobre la situació de la República Democràtica del Congo no és una situació generada tampoc d'un dia per l'altre, sinó que és un país que arrossega dècades de conflicte, també degut al seu passat colonial i extractivista que ha patit i que, per tant, avui el que es posa també damunt de la taula és aquest increment de les tensions bèl·liques i el que això està suposant per a la seva població, que evidentment compartim que és una greu crisi de drets humans i, per tant, també una crisi humanitària i que, tal com alerta també Nacions Unides en aquest sentit, doncs, parla d'un patró de violacions i abusos humans generalitzats per part de totes les parts, inclosos actes que podrien constituir crims de guerra i de lesa humanitat. I, per tant, crec que la gravetat dels fets que es produeixen aquí també és extrema. I per tant, nosaltres evidentment, reclamem com ho hem fet en el punt anterior, doncs, que s'apliqui, doncs, sense dubtes, el dret internacional humanitari i que es garanteixin els drets humans per a tota la població.

Creiem que també és important que es culmini el camí encetat amb aquesta declaració de principis i l'alto el foc que es va signar a Doha al juliol del 2025. I, per

tant, aquí creiem que és important, doncs, intensificar tots aquests esforços democra..., diplomàtics, perdó, i que la comunitat internacional també treballi en aquest sentit, per garantir aquesta pau efectiva i duradora, doncs, en tot el territori. I, per tant també aquí, que es garanteixi l'accés a l'ajuda humanitària per tal de poder auxiliar a tota la població civil que està patint, i molt, en aquest sentit. Per tant, nosaltres donarem suport a aquesta proposta de resolució.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputada. A continuació, té el torn de paraula el diputat del PP, i diputat Escribano.

Gràcies.

Cristian Escribano Ramírez

Gràcies, presidenta. Bé, d'una forma molt breu, perquè crec que tant la proposta de resolució com la lectura que ha fet el diputat Carrion ja deixa molt clar bàsicament els fets que van succeir i els que continuen succeint. Així que nosaltres donarem suport a tots els punts de la proposta.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies. A continuació, té la paraula el diputat de VOX, el diputat Tarradas.

Gràcies.

Alberto Tarradas Paneque

Gràcies, presidenta. Una vez más nos traen una propuesta que en apariencia podríamos decir que es bien intencionada, pero también tenemos que decir que está cuidadosa redactada para tratar de diluir la responsabilidad y evitar diseñar los verdaderos responsables de la barbarie que está sufriendo esa zona. Porque en este texto se habla en general de violencia, de vulneraciones de derechos humanos, de desplazamientos masivas, pero creemos que se está omitiendo algo que es fundamental: ¿Quiénes son los que están asesinando y quiénes son los que están siendo asesinados? En el este del Congo, no solo por milicias rebeldes como el M23,

al que evidentemente se tiene que hacer referencia, sino que operan también grupos islamistas vinculados al Estado Islámico, como es el ADF, que han perpetrado masacres sistemáticas contra la población civil, especialmente contra las comunidades cristianas. Iglesias atacadas, aldeas arrasadas, sacerdotes y fieles asesinados por los islamistas. Podríamos poner nombres, por ejemplo, Débora Samuels, que fue quemada viva por afirmar públicamente en un grupo de su universidad que ella creía en Jesús.

Esa dimensión religiosa del conflicto, esa persecución específica, pues vemos que prácticamente ha desaparecido en el redactado que nos presentan. Se habla de violencia contra colectivos religiosos, así en abstracto, como si todas las partes actuaron de la misma manera, como si no existiera una ideología concreta detrás de parte de la violencia que se está viviendo. Si de verdad queremos defender los derechos humanos, empecemos por llamar a las cosas por su nombre. Cuando el terrorismo es islámico no tengan ustedes miedo. Yo sé que reciben muchos votos de ahí, pero tienen que decirlo. Cuando el terrorismo islámico, hay que decirlo. Cuando las víctimas son cristianas y son atacadas por su fe, también tienen que poder decirlo, porque si no se cae en un silencio selectivo, que también es una forma de complicidad moral.

Nosotros, por ese motivo, vamos a votar a favor, por coherencia, en los puntos 1, 3 y 4, pero nos vamos a abstener en el punto número 2. Por lo tanto, votación separada del punto número 2.

Gracias.

La vicepresidenta

Molt bé. Gràcies, diputat. A continuació, té la paraula el diputat García per Comuns.

Gràcies.

Andrés García Berrio

Gràcies, presidenta. Agrair també la presentació d'aquesta proposta de resolució. Crec que és molt important que hi hagi un pronunciament des del Parlament respecte a la situació actual en la República Democràtica del Congo. En aquest sentit, crec que és molt important, per tenir el context de les situacions també que viu el país,

s'ha de posar de manifest que a finals del mes de gener més de dos-centes persones van morir en el nord-est de la República Democràtica del Congo després d'un accident en una mina de coltan.

Jo crec que d'alguna manera hem de tenir molt en compte tota la situació neocolonial i l'extractivisme que s'està produint també en aquest territori i els interessos que hi ha per diferents potències en relació a diferents minerals que són fonamentals per la utilització en diferents elements, com per exemple, els nostres mòbils i ordinadors. Jo crec que és important posar de manifest la complexitat que hi ha darrere d'un país com aquest en aquest context.

Cal recordar que, per exemple, entre el mes de gener i setembre de 2025 es van registrar més de 35.000 casos de violència sexual contra nens, segons un informe d'Unicef publicat recentment. Aquesta xifra se suma als prop de 45.000 casos documentats durant l'any 2024 al país, el qual ens mostra d'alguna manera fins a quin punt aquesta guerra està generant una absoluta situació de gran crueltat a la població civil.

Estem ara en un context en el qual hi ha una situació d'un alto al foc. En aquest sentit, és important tenir en compte que el govern del Congo va acceptar la proposta de posar en vigor un alto al foc, que també l'ha acceptat també recentment el M23, amb moltes dificultats en un moment molt tens. Llavors en aquest sentit, és important el treball de la missió d'estabilització de les Nacions Unides, la MONUSCO, com un suport tècnic fiable per a garantir la posada en marxa del mecanisme de vigilància i verificació de l'alto el foc. La MONUSCO ja ha manifestat la disposició i està treballant en el terreny per assegurar aquest suport. Jo crec que, en aquest sentit, és important tenir molt en compte que quan es donen passos endavant per poder deixar enrere situacions tan greus en conflictes bèl·lics com aquest és fonamental el sistema de Nacions Unides. És fonamental la feina que es fa quan estem en un context en què hi ha tot un moviment internacional polític que el que vol és acabar amb el sistema de Nacions Unides.

Jo crec que això és el moment de protegir encara amb més força i de protegir a les organitzacions internacionals que estan treballant en contextos de conflictes bèl·lics, en contextos també d'emergència humanitària. És per això que volia també acabar

el dia avui celebrant l'acord al que hem arribat amb el Govern de la Generalitat pels acords dels pressupostos per tal de pujar al 2026 40 milions d'euros l'ajuda, el pressupost per a l'Agència Catalana de Cooperació, que ens ha de permetre poder avançar i poder donar suport en processos com aquest i donar suport al sistema de Nacions Unides com cal.

Gràcies.

La vicepresidenta

Moltíssimes gràcies, diputat. Atès que no hi ha cap diputat de la CUP o del Grup Mixt, procedim a la votació. La PR té quatre punts. Crec que tenim una petició de fer el punt 2 per separat. Alguna altra petició? Molt bé, doncs procedim a la votació. Primer fem punts 1, 3 i 4.

Vots a favor?

Tots els partits, unani... *(Andrés Bello Sanz intervé sense fer ús del micròfon.)* Allò. D'acord.

Punt número 2.

Vots a favor?

Tots els partits menys VOX.

En contra?

I abstenció?

El partit de Vox. Doncs molt bé, moltes gràcies. Queda aprovat. Sí. Felicitats.

S'aixeca la sessió.

La sessió s'aixeca a...